LJUDSKA KNJIŽNICA KAMNIK

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

KAMNIŠKI OBČAN

ŠT. 6 LETO 17 JUNIJ 1978 CENA 3 DIN

SREČANJE NA ŠIPKU

Šipek nad Blagovico po vsej verjetnosti še ni bil gostitelj tolikšne množice različnih generacij, kot je bil v soboto, 27. maja letos.

Na gričevnati jasi ob spomeniku VI. SNOUB Slavka Šlandra so se zbrali učenci 7. in 8. razredov domžalske in kamnikše občine ki so svoj pohod na znamenito partizansko postojanko združili z obrambnim dnem. Tam so se v spremstvu učiteljev srečali z nekdanjimi borci in aktivisti na tem področju. Med njimi so se še posebno razveselili generalpolkovnika Janka Kosirnika-Simona, narodnega heroja in prvega komandanta slavne Šlandrove brigade, ter predsednika Republiške konference SZDL Mitje Ribičiča-Cirila, nekdanjega političnega komisarja. Oba gosta sta v svojem govoru osvetlila dogodke pred 35-leti, ko je bila ustanovljena Šlandrova brigada in o njenem pomembnem delovanju širom Slovenije.

Shod mladih na Šipku, ki ga je organiziral občinski odbor ZZB NOV in komisija za obujanje tradicij NOB Domžale, so popestrili še s krajšim kulturnim programom, ki so ga pripravili učenci osnovne šole Stranje in domžalski harmonikarski orkester. Učenec stranjske šole pa je prvemu komandantu predal raport. Na svečanosti so najboljšim skupinam učencev iz obeh občin, ki so se v sklopu obrambnega dne pomerili v znanju zgodovine NOB, geografije in biologije, podelili nagrade.

Po končani slovesnosti, ki so se je poleg borcev in učencev udeležili tudi številni družbenopolitični delavci obeh občin, pionirji, mladinci in drugi občani, so aktivisti in borci, nekdanji »Šlandrovci«, stopili med skupine učencev in jim pripovedovali resnične dogodke izpred 35 in več let, ko so našo domovino in narod pustošili sovražniki.

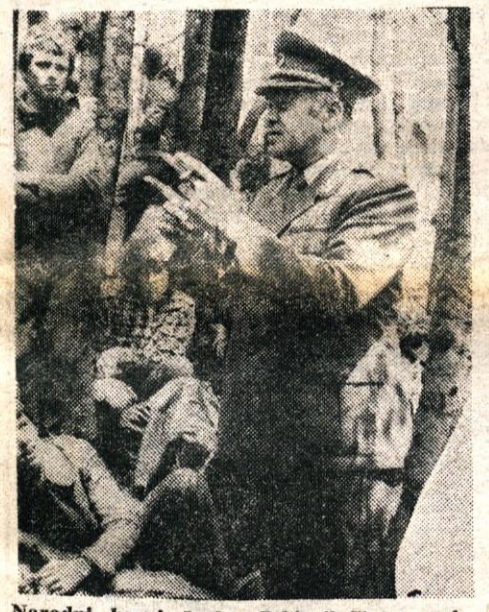

Narodni heroj Janko Sekirnik-Simon pripoveduje mladim o dogodkih pred 35 leti.

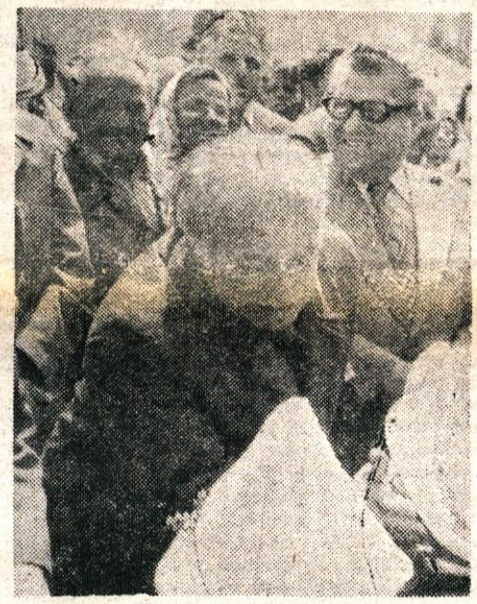

Prisrčno snidenje Mitje Ribičiča-Cirila z najmlajšimi.

XI. KONGRES JUGOSLOVANSKIH KOMUNISTOV

DOGOVOR PRED AKCIJO

Pretekli teden je bil v kongresnem centru »Sava« v Beogradu XI. kongres ZKJ, na katerem je okoli 400 delegatov in gostov sprejelo izredno pomembne sklepe za nadaljni razvoj Jugoslavije. Z zaključnimi dokumenti kongresa je bil potrjen že na republiških kongresih nesporno ugotovljen razvoj vseh področij tako gospodarskega kot družbenopolitičnega življenja. Poseben pečat zadnjemu obdobju je dalo uresničevanje zakona o združenem delu in nove ustave, kar daje trden temelj za nadaljni razvoj samoupravnih odnosov in družbeno političnega sistema, v katerem je osnovni nosilec razvoja delovni človek.

Za obdobje od zadnjega kongresa je bila značilna hitra gospodarska rast in uveljavljanje delegatskega sistema. Delegati so postali nosilci demokratičnega vsklajevanja množice samoupravnih interesov za dogovarjanje in sporazumevanje na vseh ravneh in vseh področjih našega življenja. Dogovarjanje republik in pokrajin je postalo nenadomestljiv dejavnik krepitve enotnosti jugoslovanske socialistične skupnosti.

Z XI. kongresom se je zaključilo tudi obdobje preobrazbe zveze komunistov; organizacija pa se je

okrepila za 681.000 novih članov, pretežno iz vrst neposrednih proizvajalcev in mladine. ZK je sedaj številnejša kot kdajkoli, saj ima skoraj 1,7 milijona članov.

V zadnjem času se je še bolj okrepil ugled in vpliv neuvrščene in samoupravne Jugoslavije v svetu. Naša zunanja politika je postala trajna in nenadomestljiva osnova našega položaja v svetu.

Razprave in sklepi kongresa, zlasti pa uvodni govor in sklepna beseda tovariša Tita, sta vzbudila izredno zanimanje ne le v Jugoslaviji, temveč tudi v vsem svetu.

Na kongresu so tudi dopolnili statut ZKJ, ki vsebuje zahtevo vseh jugoslovanskih komunistov, da tovariš Tito predseduje ZKJ brez omejitve mandata.

Kongres je za nami, pred nami pa je borba za uresničevanje njegovih stališč v življenju. In prav ta aktivnost bo potrdila pravilno usmeritev izraženo v sklepnih dokumentih in besedah našega velikega učitelja in voditelja — predsednika Tita.

—ur

Josip Broz Tito

SKUPŠTINA OPŠTINE
61240 KAMNIK

Beograd, 26. maja 1978.

Drage drugarice i drugovi,

Vaša čestitka sa dobrim željama povodom mog rođendana puno me je obradovala, i ja vam najljepše zahvaljujem. Koristim priliku da vam uputim pozdrave i zaželim dalje uspjehe u radu.

Tito

ZBOR GORENJSKIH AKTIVISTOV

V nedeljo, 11. junija je bil v Kranju X. jubilejni zbor aktivistov in borcev Gorenjske. Kljub neprestanemu dežavju se je zbralo v veliki hali gorenjskega sejma več tisoč borcev, aktivistov, delovnih ljudi in občanov. Zbora gorenjskih aktivistov in borcev so se udeležili tudi številni predstavniki na[illegible]a družbenopolitičnega življenja, med katerimi so bili tudi predsednik predsedstva SRS tov. Sergej Kraigher, člana sveta federacije Lidija Šentjurc in Miha Marinko ter predsednik republiškega izvršnega sveta dr. Anton Vratuša. Zbor je otvoril predsednik občinske konference SZDL Kranj tov. Slavko Malgaj.

Dr. Anton Vratuša je spregovoril o pomenu našega boja, ki je preprečil iztrebljenje slovenskega naroda in o pridobitvah, ki smo si jih priborili pod vodstvom tovariša Tita.

Poudaril je vlogo naše države v svetu ter pomen našega delegatskega sistema v našem družbenem življenju.

Prešernovi brigadi je bila podeljena velika plaketa mesta Kranja ter bila podeljena Garibaldijeva zvezda, ki so jo pripeli predstavniki partizanov iz Rivolija na bojno zastavo brigade. Deseti zbor gorenjskih aktivistov in borcev NOB je sklenil slavnostni del s tem, da je predsednik OK SZDL Kranj tov. Slavko Malgaj predal prapor Kamničanom, ki ga je prevzel predsednik OK SZDL tov. Nande Vode.

Naša občina bo namreč prihodnje leto organizator zbora in prevzema obveznost, da bo srečanje dostojno opravila. Še posebno se bomo morali potruditi, ker bomo v tem letu proslavljali 750-letnico mesta Kamnika. V ta namen bomo obnavljali zgodovinske dogodke v vsej dolgi zgodovini Kamnika, in imeli vrsto prireditev in razstav. V tem dogajanju pa mora najti čas iz NOB na Kamniškem najvidnejše mesto, saj v vsej stoletni zgodovini Kamnika nikdar niso občani Kamnika tako herojsko branili svojega kraja, svojih pravic in si izbojevali takih pravic kot jih uživamo sedaj.

N. V.

Kamniški komunisti

PRED NOVIMI NALOGAMI

Pravkar so minili vsi kongresi, zadnji je bil XI. kongres ZKJ, in sprejete so bile številne zahtevne naloge. V resoluciji VIII. kongresa ZKS je podanih kar 79 točk, ki vsaka zase predstavlja nalogo Zveze komunistov.

Kamniški komunisti smo široko zasnovali dejavnost naše organizacije. Menili pa smo, da moramo najprej urediti svoje vrste. Priznati moramo, da so bili prisotni tudi ozki interesi, da se pogrevajo nekateri stari spori med člani zveze komunistov, da se opaža pasivnost do dela v ZK, da je v občini veliko nerešenih problemov, ki pri občanih vzbujajo nevoljo in tako zmanjšujejo skupen polet pri različnih akcijah. Skratka, komunisti se moramo otresti nezdravih odnosov in preživelih metod dela, če hočemo delovati v skladu s kongresnimi dokumenti.

Zato smo s sklepom komiteja organizirali preučevanje svoje organizacije, svojega dela in dela vsakega posameznega člana ZK v obliki analize stanja v vseh osnovnih organizacijah. Osnovne organizacije morajo vedeti kakšen je njihov položaj v združenem delu in v krajevnih skupnostih. Prav tako morajo vedeti za vse člane ZK, kako delajo. S tem je treba pokazati na tiste tovariše, ki so samo člani, niso pa pripravljeni kaj več narediti. Pravico do manjše aktivnosti ali celo do popolne nedejavnosti imajo samo bolni in zares starejši in oslabeli člani, medtem ko pri mlajših komunistih odklanjanje dela ne bo več možno. Zato bomo morali vrste temeljito prečesati.

V občini pripravljamo novo organiziranost ZK. Na novo bo organizirana konferenca in prav tako tudi občinski komite. Organiziranih bo precrej več osnovnih organizacij ZK in to predvsem v krajevnih skupnostih, pa tudi v temeljnih organizacijah združenega dela. Zelo pogosto občani sami predlagajo ustanovitev OOZK, ker v krajevnih skupnostih potrebujejo njihovo pomoč. Veliko je primerov, ko v krajevni skupnosti živi veliko komunistov, ki pa se ne vključujejo v delo krajevne skupnosti z izgovorom, da že dovolj delajo v službi. To v bodoče ne bo več možno. Še vedno pa imamo komuniste, ki imajo po več kot 10 funkcij, kar je tudi nesprejemljivo. Vsekakor moramo pohiteti z analizami in pripravami za konferenco, da bi čimpreje dokončno določili našo organizacijsko obliko.

Občinski komite je izredno zaposlen s številnimi tekočimi problemi. Močno smo se angažirali okrog reševanja Tovarne usnja. Seveda je Tovarna usnja sama nosilec teže položaja in sanacije, vendar je celotna družbenopolitična skupnost angažirana v reševanje problemov. Še posebej se prizadeva Izvršni svet s predsednikom na čelu. Vse kaže, da je rešitev blizu, čeprav se bo treba zanjo še zelo boriti. Poleg tega smo se ukvarjali še z nastankom šolskega centra, z razvojem trgovine, problemi šolstva in težkega položaja na nekaterih šolah, pa s cestami, železnico, s številnimi proslavami in kulturnimi prireditvami itd. Enako živahno kot na komiteju, je tudi v osnovnih organizacijah, kjer pa ni tako, je pa narobe in bi jim priporočal, da se zbudijo, kajti partijske naloge bodo morali opraviti, če ne sedaj pa med dopusti.

D. ARTIČEK

ISKRENE ČESTITKE OB DNEVU BORCA

Obč. odbor ZZB NOV
Obč. komite ZKS
Obč. konferenca SZDL
Obč. sindikalni svet
Obč. konferenca ZSMS in
skupščina občine Kamnik

Ob uvedbi potniškega prometa na progi Ljubljana—Kamnik

KAMNIČAN TUDI V INTERESU LJUBLJANE

Ko je 29. maja letos na železniški progi Ljubljana—Kamnik po desetih letih ponovno začel voziti potniški vlak, smo v javnosti večkrat slišali vprašanje, na čigavo zahtevo in seveda na čigav račun je oživel potniški promet na tej nekdaj »nerentabilni« progi. Za jasnejši odgovor na to vprašanje je prav, da posežemo nekaj let nazaj.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije je 27. decembra 1967 sklenil, da se s 1. februarjem 1968 zaradi nerentabilnosti ukine javni blagovni in potniški promet na tej progi. Na željo uporabnikov proge je bil uveden pogodbeni promet, vendar sta skupščini občin Kamnik in Domžale lahko pokrivali razliko med dohodki in tedaj prikazanimi visokimi obratovalnimi stroški za potniški promet le do 30. junija 1968. Po takratnih podatkih je bila kamniška proga obremenjena tudi s stroški postaje Ljubljana-Šiška, ki pa niso bili majhni. Za opravljanje blagovnega prometa pa so občinske skupščine Kamnik, Domžale in Ljubljana-Bežigrad v imenu porabnikov z železnico sklenile pogodbo za nedoločen čas. Tako se je pogodbeni blagovni promet z udeležbo združenega dela v omenjenih treh občinah obdržal do danes. Z njim pa se je obdržala tudi železniška proga Ljubljana — Kamnik in tako vsaj eden izmed pogojev za uvedbo potniškega prometa, ki jih na nekaterih drugih relacijah (Ljubljana — Vrhnika, Jesenice — Planica itd.) danes ni več. Obdržala se je kljub visokim stroškom za prevoze, ki jih je plačevalo kamniško in domžalsko gospodarstvo v tem obdobju, in ki so presegli poprečne stroške prevoza blaga na javnih železniških progah.

Že v razpravah o zagotavljanju sredstev za pokrivanje izgub na železnici v letu 1974, je bila združenemu delu postavljena zahteva, da se blagovni promet vključi v javni promet in da se uvede potniški promet na tej progi.

Občani in delavci v združenem delu v občinah ob tej progi so na mnogih zborih že nekaj let opozarjali na potrebo po ponovni uvedbi javnega prometa, in še zlasti na potrebo po potniškem prometu. Iz kamniške in domžalske občine potuje dnevno v Ljubljano približno 6.000 ljudi, kar ob nenehno naraščajočem prometu na severni ljubljanski vpadnici dodatno prispeva k nemogočim prometnim razmeram ob vstopu v Ljubljano in v sami Ljubljani.

Skupščini občin Kamnik in Domžale sta decembra 1975 predlagali izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije, da razveljavi odlok o izločitvi železniške proge Ljubljana — Kamnik iz javnega prometa, samoupravni interesni skupnosti za železniški in luški promet pa, da se uporabniki te proge enakopravno vključijo v to skupnost in probleme na tej progi skupno razrešujejo.

V odgovoru na delegatsko vprašanje kamniške delegacije na zboru občin Skupščine SR Slovenije maja 1976, je republiški izvršni svet menil, naj se o ponovni uvedbi javnega prometa koristniki železniških storitev in izvajalci teh storitev dogovorijo v okviru SIS za železniški in luški promet SR Slovenije. Izvršni svet je tudi predlagal SIS, da o zahtevi občin Kamnik in Domžale razpravlja na svoji skupščini ter zavzame dokončno stališče.

Na seji zbora občin Skupščine SR Slovenije julija 1976 so kamniški delegati ob podpori domžalskih predlagali amandma k predlogu družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1976—1980. Predlagali so, naj se v poglavju o prometu doda besedilo: V tem srednjeročnem obdobju bo samoupravna interesna skupnost za železniški in luški promet uredila vprašanje vključitve lokalnih prog (Ljubljana — Kamnik, Ljubljana — Kočevje itd.) v javni promet.

V obrazložitvi amandmaja je bilo rečeno, da je potrebno celovito obravnavati promet (železniški in cestni) v naši republiki, še posebej pa je nesprejemljivo, da železniške proge delimo na republiške in občinske. Proti temu amandmaju je v zboru občin glasovala le ena tretjina delegatov, vendar ni bil sprejet, ker se precej delegatov ni moglo odločiti ne za ne proti.

Ob razpravi o problematiki razvoja kompleksnega prometa v SR Sloveniji, ki je bila v zboru občin Skupščine SR Slovenije februarja 1977, je skupščina delegatov zbora občin iz občine Kamnik predlagala dopolnitev predlaganih ukrepov s tem, da se preuči uvedba potniškega prometa tudi na pogodbenih obmestnih železniških progah in vključitev teh prog v javni promet.

K predlogu stališč, sklepov in priporočil o izvajanju programov ukrepov za racionalizacijo pridobivanja, pretvarjanja, transporta in porabe energije, ki jih je republiška skupščina sprejela januarja letos, so kamniški delegati predlagali, naj se v sklepih poudari pomen ponovne vključitve primestnih železniških prog v potniški promet, kar bi prispevalo k gospodarnejši porabi energije in varstvu okolja.

Najpomembnejši dokument, ki izraža skupne interese občin ljubljanske regije, in ki še posebej poudarja skupno razreševanje prometnih tokov v regiji, je dogovor občin te regije o skupnih vprašanjih družbenega razvoja za obdobje 1976—1980. V tem dokumentu je med drugim rečeno, da urejen promet v prostorskem smislu pomeni tak promet, ki hitro povezuje posamezne centre v regiji in razbremenjuje mestna območja. V dolgoročnem obdobju moramo izkoristiti potek železniških prog proti Kamniku, Litiji, Medvodam, Grosupljem, Logatcu ter Ribnici in Kočevju tudi za osebni promet. Idealna lega teh prog dovoljuje razmišljanje o uvedbi hitrega regionalnega medmestnega prometa, ki bi povezoval nekatera središča v regiji.

Ta dogovor so konec leta 1976 sprejele vse občinske skupščine v ljubljanski regiji, vključno s Skupščino mesta Ljubljane in pomeni osnovo za nadaljnje skupno razreševanje prometnih problemov v regiji in še posebej v Ljubljani, kjer sedanji položaj nujno zahteva hitrejšo, celovitejšo, dolgoročnejšo rešitev mestnega in primestnega prometa.

Do konca junija letos bomo v Sloveniji ustanovili temeljne skupnosti za železniški in luški promet, ki bodo pokrivale prometno zaokrožena območja in v okviru katerih bo mogoče učinkoviteje kot v sedanji široki republiški skupnosti razreševati te probleme. V javni razpravi o dokumentu za ustanovitev te skupnosti v ljubljanski regiji, je še posebej doživel podporo občanov in združenega dela predlog novega določila samoupravnega sporazuma o združevanju v samoupravno interesno skupnost za železniški in luški promet SR Slovenije, na osnovi katerega lahko po sklepu temeljne skupnosti samoupravne interesne skupnosti skupnost za železniški in luški promet SR Slovenije odloči o uvedbi javnega prometa na pogodbenih progah in o zagotovitvi potrebnih pogojev za opravljanje javnega prometa.

Kamniška proga, gledana z vidika prometnega problema Ljubljane in širših družbenih vidikov gospodarskega ravnanja z energijo in še posebej varstva okolja, gotovo ne more biti nerentabilna. Če bomo v okviru temeljne skupnosti za železniški in luški promet ocenjevali rentabilnost s teh vidikov, potem se gotovo ne bo težko odločiti za ponovno uvedbo te pomembne prometne žile v javni promet.

Interes, ki ga že nekaj let izražajo kamniški in domžalski občani in delovni ljudje torej ni lokalni interes, pač pa dosti širši, družbeni. To je lahko odgovor, zakaj Kamničan ponovno vozi, čeprav zaenkrat samo »pogodbeno« in ne »javno«! Zato bo v okviru skupnosti za železniški in luški promet pri obravnavanju vprašanj rentabilnosti in zagotavljanju pogojev, zlasti prometne varnosti, moralo sodelovati ne samo kamniško in domžalsko gospodarstvo, pač pa tudi združeno delo Ljubljane.

F. SVETELJ

Varnostna situacija zadovoljiva

KRITIČNE PROMETNE RAZMERE

Te dni so delegati v delegacijah za občinsko skupščino razpravljali o poročilih organov odkrivanja, pregona in sojenja, iz katerih je razvidno njihovo delo v preteklem letu. O teh poročilih sta že razpravljala svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito ter izvršni svet SO Kamnik. Oba organa sta ugotovila, da so varnostne razmere v občini zadovoljive, da pa je stanje na področju prometne varnosti v letu 1977 precej kritično. Medtem ko so kršitve javnega reda in miru ter kazniva dejanja v znatnem upadu, se je število prometnih nesreč v preteklem letu povečalo kar za 44, število smrtnih žrtev na cesti pa od 5 v letu **1976 na 12 v letu 1977!!!**

Če lahko rečemo, da je bila varnost občanov glede njihovega premoženja, varnosti družbenega premoženja in stanja na področju javnega reda in miru zagotovljena, lahko trdimo, da prometna varnost ni zadovoljiva. Med vzroki ogrožanja varnosti občanov v cestnem prometu je na prvem mestu človek sam vplivom alkohola in nespoštovanjem cestnoprometnih predpisov. Tudi stanje cest, prometne signalizacije in povečanje števila udeležencev v cestnem prometu je prispevalo k poslabšanju varnosti na naših cestah. Kljub tem ugotovitvam je človek še vedno tisti, ki lahko največ stori za varnost v prometu. Samo zaradi vožnje pod vplivom alkohola je bilo v lanskem letu začasno odvzetih 211 voziniških dovoljenj.

Opozorila na previdnost in človečnost na cestah bi morala doseči svoj namen predvsem v času šolskih počitnic, ko bo na naših cestah še več voznikov motornih koles (brez ustreznega predznanja in potrdil o znanju cestnoprometnih predpisov«, s prehitro vožnjo, vožnjo pod pionirjev kolesarjev brez ustreznega spremstva ali potrebne kolesarske izkaznice itd. V vročih poletnih dneh bo marsikateri voznik izgubil živce in marsikdo med nami bo premalo mislil na soudeležence v cestnem prometu ter na nujno vljudnost, ki predvideva odstop prednosti tudi v primerih, ko je prednost na naši strani. Podatek, da se število osebnih avtomobilov v Kamniku letno povečuje za 500 in število voznikov prav tako za 500, in ko tem številkam dodamo še povečanje števila motornih koles, tovornjakov, kmetijskih traktorjev idr., nas resno opozarja na previdnost na cesti in na dejstvo, da je tudi na cesti človečnost prva vrlina.

Število kaznivih dejanj se je v lanskem letu zmanjšalo za 23 v primerjavi s prejšnjim letom. Vseeno je bilo v lanskem letu kar 228 kaznivih dejanj, med katerimi jih je največ na račun varnosti zasebnega premoženja. V lanskem letu smo v Kamniku zabeležili 54 tatvin in 31 vlomov. Kljub ugotovljenim dejstvom ne moremo biti v celoti zadovoljni niti s čuvanjem družbenega premoženja, za katero v razvijajočem se sistemu družbene samozaščite ne odgovarjajo samo tovarniški vratarji.

V preteklem letu je bilo 353 primerov kršitve javnega reda in miru, kar je za 14 primerov manj kot leto poprej. Največ je bilo prepiranja in nedostojnega vedenja, pretepanja in pijančevanja. Pod vplivom alkohola je bilo storjenih 272 prekrškov in to 211 v gostinskih lokalih.

Delegati so lahko še podrobneje proučili problematiko s teh področij in zanesljivo pripravili predloge in stališča, katerih uresničitev bo pripomogla k mirnemu in varnemu življenju kamniških občanov in delovnih ljudi v sleherni sredini.

maj

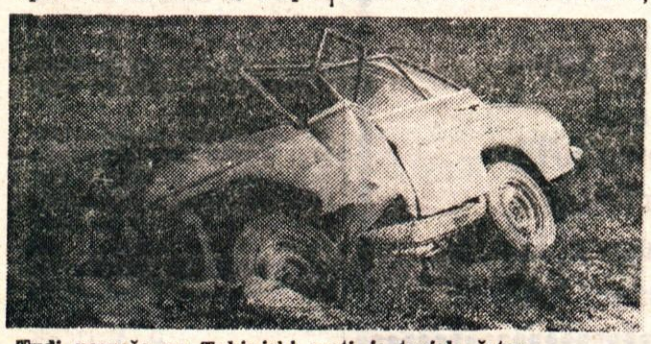

Tudi nesreča na Tuhinjski cesti je terjala žrtev.

KS Kamniška Bistrica in Godič sta praznovali

PRIZNANJA OF ZASLUŽNIM

V spomin na napad partizanov na Stranje in na prvo padlo žrtev okupatorja so krajani v krajevnih skupnostih Godič in Kamniška Bistrica 9. junija praznovali svoj krajevni praznik. Na proslavi ob praznovanju, ki je bila v osnovni šoli Stranje, se je zbralo veliko krajanov iz obeh krajevnih skupnosti. Zbranim je spregovoril Janez Podjed, predsednik sveta krajevne skupnosti Kamniška Bistrica, in orisal naloge, pred katerimi so krajani v krajevni skupnosti. V naslednjih letih bodo morali rešiti številne probleme, med katerimi najpomembnejši je razširitev pokopališča, gradnja nove pošte in telefonske centrale, postavitev nove samopostrežne trgovine, gradnja vodovoda v Zakalu in ureditev krajevnih cest ter poti.

Brez sodelovanja vseh krajanov programov ne bo mogoče uresničiti, pritegnili pa bodo tudi nekatere OZD in interesne skupnosti. Pozval je vse delegate, ki zastopajo krajane v občinski skupščini in samoupravnih interesnih skupnostih, da dobro prisluhnejo problemom in da v vseh organih, kjer jim je zaupana funkcija delegata, z vso odgovornostjo častno zastopajo in se pošteno zavzemajo za uresničevanje interesov vseh krajanov.

Nato je Slavko Steblaj, predsednik krajevne organizacije SZDL Kamniška Bistrica, podelil 16 bronastih priznanj OF posameznikom in družbenim organizacijam ter društvom za aktivno delo v prid vse družbe. Priznanja so prejeli: Franc Kregar, Janez Podgoršek, Polde Starovasnik, Martin Pogačar, Jože Uršič, Stane Brozovič, Vinko Rozmanič, Janko Prelesnik, Peter Prelesnik in Anica Arbanija ter Anica Andrejašič, ki živita v KS Kamnik, vendar aktivno delujeta v kulturni dejavnosti v KS Kamniška Bistrica. Priznanja so prejeli tudi odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, gasilsko društvo, folklorna skupina Kamniška Bistrica ter mladinski pevski zbor in mladinska sekcija planinskega društva osnovne šole Stranje.

Priznanja OF so prejeli tudi zaslužni krajani iz krajevne skupnosti Godič, in jih je podelil predsednik krajevne organizacije SZDL. Bronasta priznanja so dobili: Miha Babnik, Jože Burja, Franc Humar, Jernej Dolar, Marko Bajde, Janez Gerbic in Anton Slapnik.

Na slovesnosti so vsi zbrani krajani z navdušenjem podprli predlog, da bi se osnovna šola Stranje preimenovala v osnovno šolo Kamniškega bataljona.

V kulturnem delu programa so sodelovali recitatorji, mladinski pevski zbor, ki ga je vodila Alenka Zupan in folklorna skupina Kamniška Bistrica.

Franc Kladnik

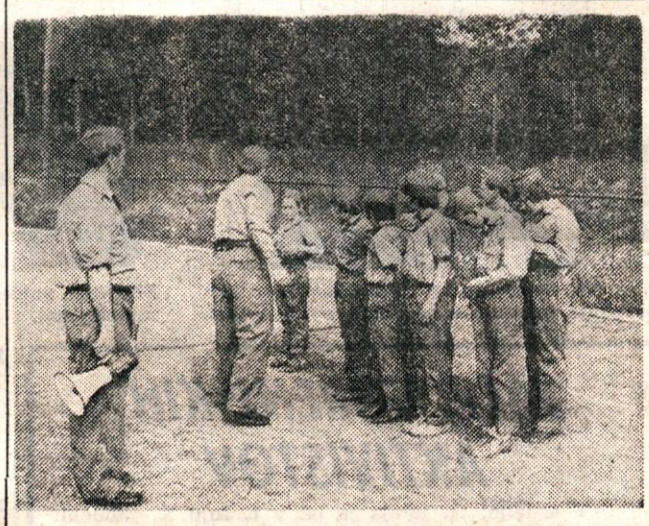

Občinsko prvenstvo gasilcev

Prvo soboto in nedeljo v juniju je bilo občinsko prvenstvo gasilskih desetin, na katerem je sodelovalo 500 članov gasilskih društev. Na tekmovanju so se pomerili v gasilskih veščinah mladi in starejši, ženske, moški, pripadniki industrijskih in terenskih društev. Kljub prostorskim težavam na »stadionu prijateljstva« je tekmovanje potekalo v redu. Organizator je imel nekaj težav tudi s preverjanjem rojstnih letnic tekmovalk in tekmovalcev, saj pravilnik točno določa starostne meje za posamezne skupine. Tekmovalci so se zelo potrudili, zato tudi rezultati niso izostali.

V najmlajši skupini — pionirji — je v skupini »A« zmagala desetina iz SREDNJE VASI, sledijo pa NEVLJE in MOSTE. V skupini pionirji »B« so bili najboljši pionirji iz MOST, sledijo pa desetine iz KRIŽA, TUNJIC itd.

Mladinci iz Srednje vasi so tudi v skupini »Mladina« dokazali, da v tem kraju raste dober podmladek gasilskih vrst, saj so mladinke zasedle prvo mesto, čeprav le z majnbo prednostjo pred MOŠČANI. Med osmimi desetinami v tej skupini so bili tretji mladi iz ŠMARTNEGA.

V skupini članov »A« je tekmovalo 12 desetin, med katerimi so se najbolj odrezali gasilci iz KRIŽA, sledijo pa jim enote SREDNJE VASI in KAMNIKA.

Gasilci iz KAMNIKA so zmagali v skupini članov »B.« Drugo in tretje mesto v tej skupini delita desetini iz DUPLICE in ZG. TUHINJA.

Med desetinami industrijskih gasilskih društev so bili v skupini »A« najboljši gasilci STOLA, TITANOVI pa v skupini »B«.

Lovoriko med ženskimi desetinami industrijskih gasilskih društev so si priborile gasilke SVILANITA.

Udeležba in rezultati ter požrtvovalnost tekmovalk in tekmovalcev dokazujejo, da ima kamniško gasilstvo dobro zaledje in lepo prihodnost.

maj

Revitalizacijski načrt starega mestnega jedra Kamnika

MNENJA OBČANOV

Od časa, ko je v Kamniku jeseni leta 1976 skupina s Fakultete za arhitekturo skušala dobiti kar najbolj podrobne podatke o obliki, vsebini in problemih starega mestnega jedra, ter od razstave, ki je pokazala prve izsledke tega dela, je do danes preteklo že nekaj časa. Čeprav je bila tedaj želja, da bi čim prej dobili revitalizacijski načrt, ki bi omogočil načrtno prenovo starega v novo, dovolj velika, pa le ni bilo vseh možnosti, ki bi omogočile ostvaritev te želje. Med tem časom je študijsko delo kljub težavam napredovalo in danes lahko ugotovimo, da so glavni obrisi načrta že pred nami. Obenem so postale vse bolj znane tudi tiste ovire, ki še preprečujejo, da bi bila ideja o celoviti uveljavitvi revitalizacijskega procesa tudi izpeljana. Če takoj na začetku, še preden spregovorimo o rezultatih ankete, navedem poglavitne vzroke za to, bo kasneje laže oceniti pomembnost mnenj in predlogov, ki so bili podani z javno razpravo v obliki ankete.

Zavlačevanje izdelave revitalizacijskega načrta in s tem tudi začetka procesa kompleksne revitalizacije v Kamniku je pogojeno predvsem z dvema vzrokoma. Prvi je ta, da načrt, kakršen naj bi bil tudi revitalizacijski, še vedno ni enakovredni sestavni del celovitega planiranja, ali z drugimi besedami, da še vedno ni podana nujnost izdelave takega načrta. S tem je seveda povezana tudi premajhna angažiranost, razen tistih, ki so bili organizatorji že v samem začetku. To so bili Krajevna skupnost oziroma njena komisija za staro mesto ter raziskovalci (Zavod za spomeniško varstvo Kranj in Fakulteta za arhitekturo). Dokler ne bo tudi v drugih planskih dokumentih — urbanističnem programu, načrtu, bodočem prostorskem planu itd. — dovolj jasno povedano, da je treba reševati načrtno vsebinsko prenovo in hkratno zaščito starega dela Kamnika z javno sprejetim revitalizacijskim načrtom, toliko časa bo ostajalo predvsem pri ozkih rešitvah in skromnih možnostih. Kot ena prvih stvari je torej vključitev že začetega dela v ostalo družbeno načrtovanje s prostorom.

Da so prav v tem skrite največje nevarnosti, je dovolj jasno pokazala tudi neskončna polemika o obvoznici za tovorni promet, o gradnji bodočega trgovsko-kulturnega centra pod Zapricami, o nujnosti gradnje nove avtobusne postaje, novem mostu čez Bistrico pa vse do nenačrtnega uvajanja ali izločevanja drobnih dejavnosti, kot so obrtne, uslužnostne, trgovske, turistične iz mestnega središča. Ločeno obravnavanje vseh navedenih problemov ne glede na bodočo vlogo starega mestnega jedra Kamnika kot centra močno zavira tudi načrtovanje prenove. Zanimivo je, da urbanisti kljub ponudbi niso pokazali nobene pripravljenosti za to, da bi sodelovali z raziskovalci in projektanti prenove mestnega centra. Nastajale so celo ločene študije (promet, trgovsko-kulturni center, šolski center, nove stanovanjske površine ipd.), dragoceni zbrani material pa je ostajal neuporabljen.

Rezultati ankete so nasprotno od razmeroma zaprtega načina načrtovanja s prostorom pokazali, da imajo prav vsi izredno zanimanje za neposredno sodelovanje, da imajo dovolj širok in realen vpogled v možnosti, problematiko in stanje v svoji okolici in da so neposredno pripravljeni — vsaj v okviru načrtne prenove, verjetno pa tudi drugje — sodelovati po svojih močeh. To ni nič presenetljivega, saj se vsi dobro zavedajo, da je od tega odvisna tudi boljša ali slabša bodočnost. Zato je anketa še dodatna ali nova vzpodbuda za nadaljevanje naporov v prenovi in novem vrednotenju starega mestnega jedra Kamnika v najširšem pomenu besede in v najširšem prostoru.

Čeprav sta bila vsebina in namen ankete že pojasnjena, naj dodam temu še nekaj izhodišč. Na osem vprašanj je bilo treba odgovarjati deloma povsem samostojno, deloma se odločati za nek vrstni red, prednost ali stopnjo pomembnosti, dodati pa še vse svoje pomisleke in predloge. Zajeta je bila tako dilema o pravilnosti načrtovane prenove kot o vprašanju možnosti in pripravljenosti sodelovanja vseh od nastajanja revitalizacijskega načrta pa do zelo podrobnih vprašanj o sedanji problematiki in o bodoči spremenjeni vsebini in vlogi mestnega jedra. Deloma bom skušal povzeti odgovore na ta vprašanja v številčnih razmerjih, deloma v obliki neposrednih predlogov, ki so v vsej anketi tudi najzanimivejši. Žal ne bo mogoče zajeti vseh mnenj. Nekatere je bilo treba med seboj povezati in jih poenotiti. Morda bo kdo zaman iskal svojih predlogov, ker jih tu ni bilo mogoče predstaviti vsaj v taki obliki, kot so bili zapisani, ne. Vendar pa je vsak anketni list postal sestavni del osnovnega gradiva za dokončno izdelavo revitalizacijskega načrta. Tisti odgovori, ki niso anonimni in kjer je anketiranec zapisal tudi svoje ime ali vsaj hišno številko, so postali sestavni deli dokumentacije, njegove želje pa bodo uveljavljene v zadnji stopnji revitalizacijskega procesa, ko bo mogoče obravnavati vsak del mesta posebej. Zaradi lažjega razumevanja problematike in uporabnosti rezultatov so ti pregledno uvrščeni v nekaj vsebinskih skupin, ki so se izoblikovale v anketi. Rezultati posameznih vprašanj so navajani neposredno — najprej brez analize kot objektivni podatki.

PREGLED REZULTATOV PO POSAMEZNIH VPRAŠANJIH

1.

Na vprašanje, kako ohraniti za bodočnost in vključiti v sedanjost obstoječe vrednote v starem mestnem jedru, je od skupno 149 prispelih anketnih enot 80 odst. anketirancev na prvo mesto postavilo nalogo načrtne obnove celotnega mestnega jedra, 15 odst. se je zavzelo najprej za zaščito in obnovo najvrednejših stavb, ostali se do odgovora niso opredelili.

2.

Na vprašanje, katerim dejavnostim dajejo prednost v prenovi, so bili odgovori razvrščeni po naslednjem vrstnem redu:
— bivanje
— turizem, gostinstvo
— otroško varstvo
— uprava, prosveta, kultura
— trgovina, obrt, posebne proizvodne dejavnosti.

3.

Problemu prometa je bilo v odgovorih posvečeno mnogo razmišljanj in predlogov. Absolutno je bila na prvo mesto postavljena gradnja obvoznice, njej je sledila nujnost takojšnje izločitve tovornega prometa, medtem ko se jih je najmanj odločilo za začasno ureditev z zaporo prometa v posameznih delih mesta.

4.

Tudi o problemu zelenja v mestu je bilo podanih mnogo mnenj, ki pa so se oblikovala kot nove ideje in jih zato ni mogoče uvrstiti v neke prednostne liste. O vsebini tega vprašanja bo govora posebej v tematski obrazložitvi.

5.

Posodobitev in pridobitev novih stanovanjskih površin je zelo jasna želja vseh prebivalcev mestnega jedra. 72 odst. anketirancev se je zavzelo za posodobitev obstoječih površin in delno dozidavo na še razpoložljivih v okviru mestnega jedra, le 8 odst. se jih je odločilo, da bi bilo ustrezneje zgraditi nove površine izven mesta.

6.

Dovolj zanimiv je bil tudi rezultat razmišljanj o prednostnih nalogah revitalizacijskega procesa. Številčno lahko razdelimo odgovore v štiri večje skupine, med katerimi ima veliko prednost prva:

— gradnja obvoznice, preselitev industrije izven mestnega jedra, ureditev notranjega prometa, ureditev kanalizacije,

druga skupina:

— ureditev fasad in hišnih portalov, obnova obstoječih stanovanj, pridobitev podstrešnih stanovanj,

tretja skupina:

— gradnja kulturnega centra v mestnem jedru, ureditev turističnih poti, izgradnja in povezava športno-rekreacijskega centra,

četrta skupina z najmanj točkami:

— gradnja novih stanovanj v jedru, gradnja gostinskega centra, prenova trgovskih objektov.

Znotraj skupin so posamezne dejavnosti navedene po takem vrstnem redu, kot je bil podan v anketnih odgovorih.

7.

Na vprašanje o finančnem sistemu, ki naj bi omogočil prenovo, je bilo 56 odst. anketirancev mnenja, da je treba uveljaviti ustrezno kreditiranje, kar pomeni, da je mnogo lastnikov samih pripravljenih neposredno sodelovati v procesu prenove. 17 odst. jih postavlja na prvo mesto preusmeritev dela sredstev, namenjenih za izgradnjo novih stanovanj, v obnovo starih, 3 odst. pa

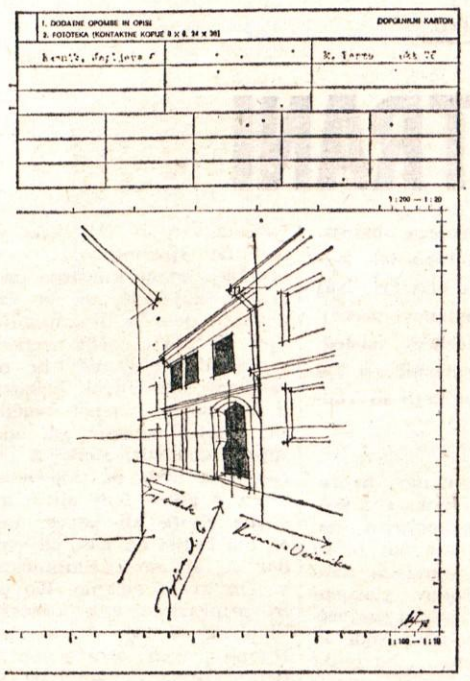

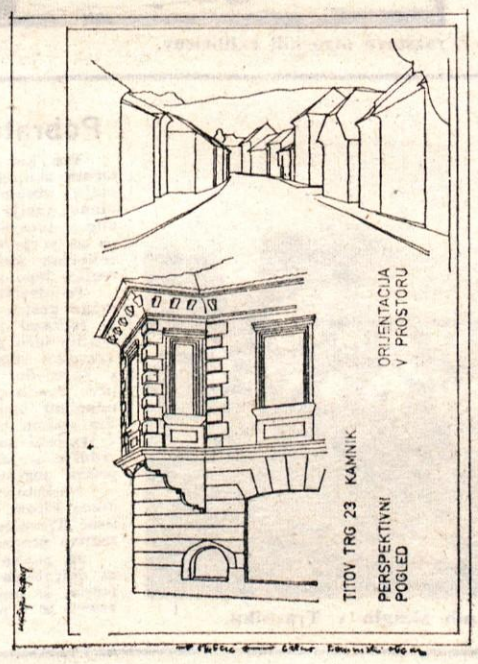

zahteva predvsem izločitev posebih sredstev za zahtevnejše obnove najkvalitetnejših zaščitenih stavb. Da je problem financiranja res velik, je pokazalo tudi največje število takih, ki se na vprašanje niso mogli opredeliti (24 odst.).

8.

Zadnje vprašanje (pomotoma oštevilčeno kot 7), na katerega naj bi anketiranci odgovorili ali bolje sami poiskali vse tiste probleme, ki niso bili zajeti v prejšnjih ali pa ki se jim zde posebej pomembni, je večina (70 odst.) smatrala za najvažnejše, nekateri so odgovarjali celo z dodatnimi listi. Priznati je treba, da je bil to v dosedanji praksi najuspešnejši stik s prebivalci in da smo lahko prav iz teh odgovorov dobili tudi najbolj uporabne napotke za načrtovanje revitalizacije. Odgovorov, ki bi hoteli uveljavljati neke ozke osebne interese skoraj ni bilo ali pa so bili taki, da jih bo mogoče upoštevati v zadnji stopnji načrtovanja, ko bo obravnavan vsak najmanjši del mestnega jedra posebej. Navedenih je bila tudi vrsta novih predlogov, poudarjeni so bili nekateri že znani, prav v vseh pa je bilo mogoče zaslediti željo, da bi na tak način kot sedaj tudi v bodoče z mnenji in predlogi ustvarili tisto resnično vrednoto v mestnem jedru Kamnika, kot jo želi ustvariti tudi revitalizacijski načrt.

Če citiram le mnenje sicer anonimnega občana (anketni list št. 148), nam ta pove želje mnogih drugih: »Upam, da bo ta anketa pripomogla, da že enkrat začno malo delati pri ohranitvi Kamnika in za dobrobit nas vseh. Karkoli bodo začeli delati naj se lotijo z odgovornostjo in naj delo dokončajo, ne pa da se ga ustavi . . .« Vsi so tudi mnenja, da je vprašanje prenove mestnega jedra Kamnika treba reševati z vso odgovornostjo in široko. Tako citat iz podpisanega anketnega lista (št. 13) pove mnenje večine: »Predlagam široko razpravo, ker so stvari kompleksne in se vprašanja starega mestnega jedra ne morejo obravnavati izolirano.«

Vsebinska vrednost in analize

Analiza številčnih, prednostnih in problemskih ugotovitev ankete je posebej v primerjavi s prostimi odgovori pokazala nekatere zelo tehtne usmeritve v prenovi. Najbolj splošna je najširša podpora, ki so jo dali občani že začeti metodi načrtne in celovite revitalizacije Kamnika, kar je skrito tudi v 80 odst. odgovorov, ki se zavzemajo za načrtno prenovo celotnega mestnega jedra. Še bolj neposredno podporo tej ideji so dali občani v svojih predlogih, po katerih naj bi ne le nadaljevali z dosedanjim načinom povezave z javnostjo ampak naj bi uvajali tudi nove. Tako je med njimi zanimiv predlog o angažiranju mladine, »ki jo je treba predvsem **povabiti** k sodelovanju . . .« (anketni list št. 11), o uveljavitvi predvsem domačih (kamniških) moči in o razširitvi problematike, v okviru katere naj bi se javno razpravljalo tudi o vseh problemih, ki morda le posredno sodelujejo v mestni prenovi (novi centri, promet ipd.).

Ostale misli in predloge je mogoče strniti v skupine, ki imajo medsebojno značilno povezavo v okvirih pomembnih dejavnosti ali kot deli nujne vsebine revitaliziranega mestnega jedra: funkcija, promet, stanovanja (bivalno okolje), kultura in posebej problem zelenja, čeprav je nastalo tudi nekaj sicer manj izrazitih skupin, ki navajajo nekatere posebne probleme (osvetljava). V vsaki skupini je bilo dalje mogoče predloge in pripombe razdeliti v glavnem na nekaj kategorij, med katerimi so najbolj značilne tiste, ki se zavzemajo za ohranitev sedanjih kvalitet, za uvedbo novih, za vsebinsko prenovo obstoječih vrednot in za odstranitev nekvalitet. S tem sistemom smo prišli celo do neke vrste vrednotenja posameznih sestavnih delov mestne vsebine, kar je postalo v sedaj že gotovih prvih predlogih eno od osnovnih izhodišč.

Tako kot so bili navedeni rezultati po posameznih vprašanjih iz ankete, bodo zaradi preglednosti v skrajšani obliki navedeni tudi rezultati teh primerjav. Upoštevani so predvsem največkrat se ponavljajoči predlogi in utemeljitve, izjemoma nekatere svojske rešitve. Ker predlogov ni bilo mogoče zajeti v številčne pokazatelje, je bila uporabljena za njihovo medsebojno primerjanje metoda izenačevanja vsebine, navajana pa relativna vrednost posameznih idej.

S **»funkcijo«** so bile zajete največ tiste dejavnosti, ki naj po mnenju anketirancev v največji meri omogočijo prenovo mestnega jedra. To naj bi postalo resnični kvalitetni mestni center in ne le visoko vredno bivalno okolje. Tako se praktično vsi zavzemajo za odstranitev nekaterih onesnaževalcev iz neposredne bližine, med njimi je največkrat omenjena Tovarna usnja. V okviru predlaganih obnov nekdanjih za Kamnik značilnih dejavnosti sta daleč na prvem mestu obnova železnice (kar se je med tem že izpolnilo) in pa nekdaj tako slovečega Kurhausa, Knajpovega zdravilišča, ki je bil v preteklosti za Kamnik že kar nekak simbol. Mnogo je tudi pripomb na sedanje stanje gostinstva in turizma, ki naj bi spet dobilo nekdanji pomen, seveda v novih razmerah. Med večkrat ponovljenimi idejami so še prenova tržnice, Krištofove hiše kot nekdanjega gostinskega objekta in pa ideja o oživitvi, morda tudi oplemenitenju nekdanjih tako poznanih dejavnosti kamniških obrtnikov. Nanovo naj bi v mestno jedro uvedli že dolgo pričakovano javno stranišče, objekt družbene prehrane in hotel z vsaj 200 ležišči, ki naj bi bil osnova bodočemu turizmu. V zvezi z razvojem turizma, ki je bil splošni predmet obravnavanja, je v možnostih novih funkcij v mestu nekajkrat zaslediti tudi idejo o omogočitvi uvedbe zasebnega turizma s pomočjo kreditiranja (prenočišča in gostinska dejavnost). Posebni predlogi so se največkrat sukali okrog ureditve enotnega ogrevanja (toplarne), kar naj bi zmanjšalo tudi onesnaženost zraka, dalje okrog obnove električnih in vodovodnih vodov ter uvedbe mestnega plina. S turizmom je povezan še predlog, »naj se ožive stare, zanimive, za Kamnik pomembne značilnosti, o katerih poroča zgodovina. To bi poživilo tudi turistično zanimanje za Kamnik, ki je bilo nekoč neprimerno večje, kot je danes.«

Tudi **»promet«** je bil ena od tistih bolečih točk starega mestnega jedra Kamnika, ki so jo skušali v svojih predlogih reševati vsi anketiranci. Res je, da so polemika in obljube okrog obvoznic dvignile toliko prahu, da so jo zato vsi postavili na prvo mesto. Ob tej osnovni ideji pa je bilo navedenih tudi nekaj takih, ki kažejo na veliko angažiranost. Med mnenji je bilo daleč največ takih, ki so opredelili gradnjo obvoznice kot najpomembnejšo fazo prenove, zelo veliko število (54) pa se jih je v posebnih pripombah odločilo za priključek, ki ne bi šel nanjo tik pred starim mestom oziroma ki naj ne bi povzročil rušenja Krištofove hiše (stare Ete) ali oviral delo šol. Med anketiranci ni bilo niti enega, ki bi podprl omenjeno rešitev; kot svoje predloge so največ navajali možnost odcepa med obema črpalkama. Pripombe so bile tudi na to, da ne bi pri tako velikih rešitvah smeli misliti le na sedanjost ampak tudi na prihodnost. Glede prometnih težav v mestnem jedru je spet na prvem mestu nujnost takojšnje prestavitve avtobusne postaje, dalje prepoved vožnje tovornjakom skozi mesto — kar je seveda povezano z obvoznico — in pa večkrat ponovljeni predlog, naj bi se takoj prepovedalo parkiranje na Trgu svobode. Od posebnih novih predlogov je zanimiv tisti, ki predlaga ureditev dostopa (dovoza) do hiš tako, »da bi uporabili v ta namen ceste na zadnji strani«, dalje uvedba železnice do nekdanje postaje, pri čemer naj bi bil železniški promet urejen kot redna zveza Kamnika z drugimi naselji do Ljubljane, torej kot neke vrste tramvaj. V celoti je ideja o prednosti pešcev v mestnem jedru postala že obveza, dostavni, osebni in drugi promet pa naj bi se reševal z obvoznico, z omejitvijo parkiranja in s končno popolno prepovedjo prometa skozi središče, ne le z delnimi zaporami.

Problem **»stanovanj«**, kot kaže za kamniško mestno jedro ne predstavlja zelo nujnih posegov in vlaganj. To je sicer redkost v podobnih razmerah. Anketiranci so v glavnem zahtevali možnost boljšega koriščenja že obstoječih stavb, izvedbe adaptacij neizrabljenih delov (podstrešij . . .) ter manjši obseg novogradenj na še razpoložljivih delih mesta. Najbolj so zanimiva priporočila, ki jih dajejo skupaj s temi predlogi. Obnova naj bi bila v skladu s kvalitetami Kamnika, skrbeli naj bi za ohranitev značilnosti kamniške arhitekture, čeprav naj bi posegi do take mere modernizirali bivalne prostore, da bi zagotovili ne le udobnejša stanovanja sedanjim prebivalcem temveč tudi bodočim. Cit.: »... tako bi otroci ostajali doma . . .« Nemalokrat je bila povedana tudi ideja, da bi s tem ceneje prišli do potrebnih stanovanjskih površin, posebej še, če upoštevamo veliko pripravljenost lastnikov, da vlagajo v prenovo hiš tudi lastna sredstva, pa čeprav s pomočjo kreditov. Vsekakor ima Kamnik to prednost, da je jedro že sedaj področje, v katerem želijo Kamničani stanovati, delati in ostati!

Nadaljevanje prihodnjič

Ob 25-letnici Glasbene šole v Kamniku

OB STRANI

Letos slavi Glasbena šola v Kamniku 25 let svojega obstoja. V ta namen smo za razgovor zaprosili ravnateljico šole Katarino Arčonovo in Martino Bohte, učiteljico klavirja. Naj pa takoj povemo, da število gojencev na tej ustanovi precej niha. Tako je bilo pred 25 leti vpisanih 153 učencev, naslednje leto pa že 258. Letošnje leto se različnih glasbil uči 230 otrok. In s kakšnimi problemi se srečujejo učitelji in vodstvo pri svojem delu?

»Na kratko lahko rečemo: prostori premajhni in premalo jih je, denarja tudi ni veliko, kadrov primanjkuje. Predvsem pogrešamo učitelje za klavir. Pri nas je neka čudna mentaliteta, da se skoraj vsak hoče učiti igranja klavirja, medtem ko nam pa učencev za godala manjka. Trenutno je na šoli sedem učiteljev in dva zunanja, honorarna sodelavca.«

S katerim letom se vpiše največ otrok?

»To je različno. Na željo staršev se vpišejo s četrtim ali petim letom starosti, sami pa se odločajo za to šolanje nekje z desetim do trinajstim letom starosti. Predšolsko glasbeno izobraževanje otrok zajema predvsem razvoj sluha, disciplíniranje in razvoj dispozicij. Seveda pa damo z delom v skupinah tudi svoj delež v razvoju otrokove socializacije.«

Kaj pa vaši nastopi — prikaz pridobljenega znanja?

»Po pravici povedano — strah nas je vsakega večjega koncerta, ki ga pripravimo. To je strah pred samo tremi zapolnjenimi vrstami v dvorani kamniškega kinodoma . . Že to dovolj jasno pove, da je obisk naših nastopov kljub plakatom izredno slab. Imamo tudi vsakomesečne interne produkcije v naši dvorani, kjer učenci pokažejo svoje do tedaj pridobljeno znanje. Teh nastopov naj bi se udeležili vsaj starši in tako spremljali otrokov glasbeni razvoj! Pa ti otroci največkrat igrajo le sami sebi in svojim učiteljem . . . Le redki so starši, ki pridejo. Nekateri ne prihajajo niti na govorilne ure, oglasijo se le tedaj, ko pri otroku nekaj »zaškriplje« in je ponavadi že prepozno. Zato se ne čudimo, da vsako leto odstopi približno 30 učencev. Pri nas je še tako razvito malomeščanstvo, da marsikje dajo otroka k glasbenemu pouku le zato, ker je že pri tabornikih, pa k nemščini hodi in zakaj ne bi potem še v glasbeno, čeprav ne doseže pravih uspehov. Glavno je, da lahko rečejo sosedu, da se njihov sin ali hči uči klavirja . . . Taki otroci prej ali slej odstopijo. Večinoma se uspehi pokažejo le pri tistih gojencih, katerih starši ves čas spremljajo njihov razvoj. Sploh pa nas še marsikdaj tretirajo ne kot šolo ampak kot neko postransko dejavnost, čeprav se z vsemi silami borimo proti taki miselnosti. Včasih prav milostno čakamo, da nas povabijo na kakšen nastop, pa ponavadi zaman — niti šole se nas ne spomnijo, ko pripravljajo razne kulturne programe, kaj šele, da bi nas povabile delovne organizacije, kjer so starši naših učencev zaposleni. Zelo radi bi na različnih prireditvah prikazali, kaj so se gojenci naučili, pa . . Saj nočemo, da smo zaprti med štiri stene. A pri nas je že tako, da raje povabimo v goste bolj ali manj znane zbore ali pevce. Res so oni boljši od nas, pa vendar . . . Mi smo Kamničani, v tem kraju delamo. Ko pa že pripravimo kak koncert, je obisk porazen. Vabila pošljemo vsem družbenopolitičnim organizacijam, pa se njihovi predstavniki ponavadi še opravičijo ne, kaj šele, da bi na koncert prišli. Odkrito lahko povemo, da nam v petindvajsetih letih našega obstoja še ni uspelo vzgojiti poslušalcev, kamniških poslušalcev, kljub dvigu kvalitete našega igranja. V tej občini je že kar bolezen, da mora nastopiti tuja smetana, pa je dvorana polna. No, pa še Lira in Solidarnost imata svoje poslušalce, ker petje vedno bolj »vžge« kot instrumentalna glasba. Vemo, da ne bomo še tako hitro prodrli kljub vsemu našemu trudu, dokler ne bomo sodelovali s Kulturno skupnostjo v Kamniku. Tega pa očitno ne bo toliko časa, kolikor dolgo nas bo ta organizacija tretirala bolj za uporabnika kot proizvajalca. Pri tem pa vse prepogosto pozabljamo, da je glasbeni pouk v prvi vrsti sestavni del družbene vzgoje.«

SONJA H.

Cicibanov zborček pod vodstvom Katarine Arčon je navdušil poslušalce.

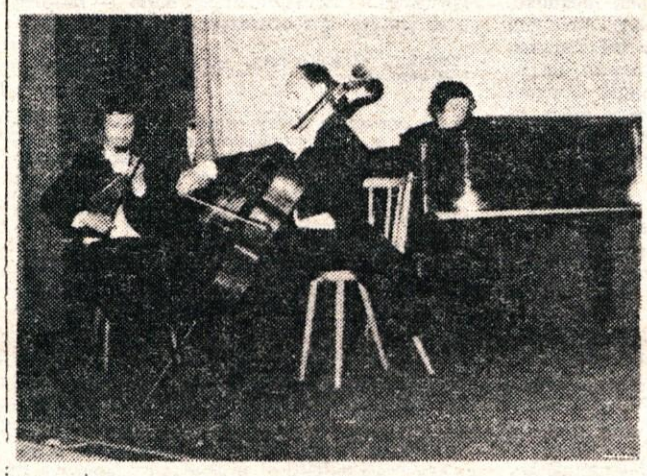

Trio Lorenz na Schubertovem večeru

V začetku meseca je prvo slovensko pevsko društvo »Lira« priredilo koncert, ki je bil posvečen velikemu skladatelju Franzu Schubertu ob 150-letnici njegove smrti. Na večeru v veliki dvorani kina Dom so se številnim poslušalcem predstavili baritonist Samo Vremšak, mezzosopranistka Eva Novšak-Houška, trio Lorenz, pianist Leon Engelman, moški pevski zbor »Lire« pod vodstvom Sama Vremšaka in simfonični orkester Kamnik-Domžale pod vodstvom Tomaža Habeta.

Umetniško zloženi Schubertovi samospevi so v izvajanju nastopajočih pevcev izzveneli zelo čustveno in prepričevalno, k čemer so pripomogli tudi prevodi pesnice Stane Vinšek. K popestritvi kamniškega glasbenega življenja so prispevali tudi gostje iz Ljubljane, pri čemer je bil trio Lorenz zelo jasen in profesionalen v svojem igranju.

S Schubertovim večerom je kamniška »Lira« nadaljevala s prireditvami, ki so posvečene posebnim tematikam iz glasbene zgodovine ali drugim dogodkom, za kar zaslužijo organizatorji posebno priznanje.

—ur

MLADINSKI KLUB

Predsedstvo konference mlad iz krajevnih skupnosti že dl časa vodi razpravo o organizir nem preživljanju prostega ča mladih v krajevni skupnosti.

Tudi osnutek resolucije za kongres jim je dal nove vzpo bude in usmeritve, kako bi n črtno pričeli z ustanavljanje mladinskih klubov, kjer bi mla preživljali smotrneje svoj pros čas, saj se vedno pogosteje d gaja, da je njihovo mesto le gostinskih objektih.

V osnutku delovanja mladi skih klubov je zapisano, da ml di, organizirani v OO ZSMS, ž le večjo povezavo z društvi, naj bi zaživeli v okviru mladi skih klubov, tako da bodo ime res možnosti za delo na intere nih področjih, ki jih zanimaj Idejnopolitično usposabljanje, kra jevna samouprava, graditev vs kega člana v dobrega državljan to so osnove teze dela mladi sktega kluba, ki naj zajema vs najvažnejša področja delovanj mladih.

S. Z.

SPREJEM V ZSMS

V letošnjem letu smo si pr predsedstvu KMI drugače zamisli li potek sprejema kot druga leta To nam je tudi delno uspelo, sa je bil načrt tak, da bi v ZSMS sprejeli le pionirje, ki so že Pionirskem odredu pokazali do ločene sposobnosti in pripravlje nost do dela na raznih interesni področjih. Kot nam je znano, p se je že zakoreninila misel, d morajo biti sprejeti v ZSMS vs učenci, ki obiskujejo 7. razred saj le tako lahko postanejo mla dinke in mladinci. Zato so bil letošnje priprave za sprejem ZSMS s strani KMI usmerjen predvsem na to področje. Ostal pa smo za sprememb od prejšnji let prepustili OO ZSMS po šola in Zavodu za usposabljanje inva lidne mladine. V priprave sm vključili tudi obiske po šolah, na katerih smo spregovorili o bliž njem X. kongresu, konkretneje o nalogah ZSMS v bodočem man datnem obdobju.. V glavnem sm se pogovarjali o vsakdanjih pro blemih, s katerimi se srečujejo učenci na šolah.

Glede samega sprejema pa sm si zamislili, da bi bil bolj slove sen in to, ne samo za novospre jete člane, temveč tudi za starše in za celotno krajevno skupnost. Sprejem v ZSMS je bil na dan mladosti, 25. maja, po posameznih šolah, kjer so v ta namen orga nizirali slovesnosti s tekmovanji, ogled filmov, pozdravili pa so jih tudi predstavniki OK ZSMS. Kljub temu, da v leošnjem letu nismo sprejemali učence v članstvo ZSMS na osrednji kamniški prireditvi, je bil sprejem veličasten in uspešno izveden. V prihodnjem letu pa bo za kamniške osnovnošolce sprejem pred Beštrovo hišo, kjer je bival tovariš Tito, ko je bil zaposlen v tovarni Titan. Skupno je bilo sprejetih 344 mladih v članstvo ZSMS. Naj povem na koncu še to, da bo predsedstvo KMI v mesecu juniju orga niziralo še volilno-programske seje v osnovnih šolah in Zavodu za uposabljanje invalidne mladine.

S. Z.

MLADI INOVATORJI

Prav zanimivo, predvsem pa poučno razstavo so si lahko v drugi polovici maja ogledali vsi tisti, ki jih zanima radioamaterstvo, inovacijska in foto — dejavnost, jamarstvo. Razstavo nad kavarno je v počastitev dneva mladosti pripravila Zveza organizacij za tehniško kulturo v Kamniku. Obiskovalci so si lahko ogledali nekatere inovacije delavcev v tovarni Svit, Stol, Titan . . . Po stenah izobešene fotografije so bile priča, da amatersko ukvarjanje s fotografijo v naši občini še ni zamrlo. Jamarji so razstavili svojo opremo, slike s svojih spuščanj pod zemljo, pa tudi kamenine in živali, ki so jih našli v jamah. Mladi radioamaterji so še med razstavo sedeli za svojimi razstavljenimi aparaturami in vzpostavljali radijske veze s postajami širom sveta.

Sonja H.

OB DNEVU CIVILNE ZAŠČITE

Uspešne vaje ob »Dnevu civilne zaščite«.

V počastitev dneva civilne zaščite, 20. junija, sta oddelek za ljudsko obrambo in občinski štab za civilno zaščito organizirala številna tekmovanja in preizkuse usposobljenosti enot civilne zaščite. Mednje sodi preizkus usposobljenosti ekip prve pomoči iz organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti, preizkus usposobljenosti enot in štaba civilne zaščite iz krajevne skupnosti Kamnik in skupna vaja štabov in enot civilne zaščite krajevne skupnosti Duplica in Šmarca ter OZD Stola.

Po udeležbi in še posebej po znanju in usposobljenosti ter opremljenosti so enote pokazale, da svoja področja dobro obvladajo. Enote se sitematično pripravljajo in to ne le za uspešno delovanje ob morebitni vojni nevarnosti, temveč tudi za vsakdanje potrebe, na primer v primeru clementarnih nezgod itd.

S tem se približujemo ciljem in namenu delovanja civilne zaščite, reševanju in zaščiti ljudi, njihovega in družbenega imetja ob vojnih razdejanjih in večjih elementarnih nezgodah, kar je tudi poglavitna naloga civilne zaščite. Ne smemo pozabiti, da nas na področju civilne zaščite čaka še veliko dela in prizadevnosti. Krepitev pripravljenosti civilne zaščite je ena bistvenih nalog prihodnosti. Opremljenost in množičnost, usposobljenost in organiziranost so osnovni elementi za uspešno delo in akcije enot civilne zaščite.

Dan civilne zaščite slavimo prvič po vojni. Organiziranje in nenehno usposabljanje enot civilne zaščite pa so nerekovala predvsem vojna razdejanja in posledice naravnih katastrof.

T. MALINARIC

OTROŠKI EKSLIBRIS

Nikakor ni naključje, da je bila prav osnovna šola Komenda-Moste prizorišče prve Jugoslovanske razstave otroških ekslibrisov, ki so jo odprli na Titov rojstni dan, 25. maja, saj je ena od pobudnic, da se je to gibanje razširilo.

Kaj je pravzaprav ekslibris (ex-libris). To je listek, ki ga nalepimo na prvo notranjo stran sprednjih knjižnih platnic, da s tem označimo lastništvo knjige. Zaradi tega mora biti na ekslibrisu napisano ime in priimek lastnika ekslibrisa. Na ekslibrisu je tudi latinski napis ex-libris, kar pomeni »iz knjige«. Posebej privlačni so ekslibrisi, ki imajo poleg imena in priimka lastnika še lepo sliko. Prav zato ekslibris ni samo pospeševanje prizadevanj za drobno grafiko (največ ekslibrisov je v lesorezni ali linorezni tehniki), ampak istočasno v otrokih spodbuja zanimanje za knjigo in zato ima to gibanje poleg kulturnega tudi vzgojno poslanstvo. Prvo podobno akcijo je pred štirimi leti organiziralo Društvo Ekslibris Slovenije skupaj s poljudnoznanstveno revijo Pionir. Takrat je prispelo preko 300 ekslibrisov iz 52 slovenskih šol. To razstavo so videli tudi udeleženci 15. mednarodnega ekslibris kongresa na Bledu in tedaj se je porodila ideja, da bi se to gibanje razširilo v mednarodne razstave.

Pričakujemo, da se bo ta želja uresničila v enem od prihodnjih let. Na razpis letošnjega ekslibrisa (pokrovitelj je tovarna Stol) se je odzvalo 67 šol iz Slovenije, Hrvatske, Vojvodine, Srbije, Bosne in Hercegovine ter Črne gore, med 1200 ekslibrisi pa so tudi izdelki učencev iz dveh slovenskih šol v Trstu in slovenske šole v Gorici. Pred otvoritvijo razstave so učenci osnovne šole Komenda-Moste pripravili krajši kulturni program, prisotne so pozdravili dr. Avguštin Lah, predsednik Društva Ekslibris, Jaro Dolar in predsednik skupščine občine Kamnik Franc Svetelj. Tridesetim najboljšim avtorjem ekslibrisov so podelili posebna priznanja in knjižne nagrade.

Poleg razstave pa so si gostje, med njimi tudi nagrajenci in njihovi mentorji, ogledali Lončarsko zadrugo in Glavarjevo knjižnico v Komendi ter konjeniški klub.

Sonja H.

Z razstave otroških exlibrisov.

Srečanje mladinskih folklornih skupin v Travniku.

Pobratena mesta v pesmi in plesu

Več kot tristo mladih in nekoliko starejših članov folklornih skupin iz desetih občin Jugoslavije se je v soboto, 20. maja, zbralo v srednjeveškem bosanskem mestru Travniku. Manifestacijo so ob 25. maju, dnevu mladosti in rojstnem dnevu tovariša Tita, pripravili mladinci iz Travnika, udeležila pa se je je tudi folklorna skupina iz Kamniške Bistrice. Kljub velikemu številu udeležencev in nestalnemu vremenu je prireditev lepo uspela.

Po devetih urah vožnje so nas organizatorji kot »posebne drage goste« prisrčno sprejeli in nam dodelili vodiča, ki nam je razkazal znamenitosti Travnika, predvsem mestni muzej in rojstno hišo pisatelja Ive Andrića. Zvečer, ko je glavna ulica Travnika zaprta za promet in namenjena sprehajalcem, so se v sprevodu zvrstile vse gostujoče folklorne skupine. Častno prvo mesto je pripadlo Kamničanom. Pregnal nas je dež in odpeljali smo se v hotel Babanovac na planini Vlašič nad Travnikom. ki ima 1300 mestrov nadmorske višine. Gostoljubni Travničani so nam pripravili družabni večer, ki je v veselem vzdušju trajal pozno v noč, saj je do jutra odmevala narodna pesem jugoslovanskih narodov.

Naslednjega dne so folklorne skupine defilirale do stadiona Pirota, kjer je bil nastop, katerega si je ogledalo nekaj tisoč Travničanov. Tudi tokrat nas je tik pred zaključkom prireditve pregnal dež.

In potem? Skupno kosilo, kamniška folklorna skupina je za dolgoletno sodelovanje s Kotorjem prejela monografijo tega mesta, še pozdravi z gostitelji in odhod. Se devet ur utrudljive vožnje in v ponedeljek smo zgodaj zjutraj že prispeli v Kamnik.

K. I.

BILI SMO NA VELIKIH BLOKAH

Splošni ljudski odpor omogoča najučinkovitejšo obrambo ob morebitni agresiji? Še v večji meri pa je pomemben kot sila preprečevanja agresije.

V sklopu krepitve splošnega ljudskega odpora in organiziranje družbene samozaščite, ki sta postala že široka podružbljena dejavnost, je tudi občinski štab za teritorialno obrambo Kamnik med drugim skrbno pripravil program urjenja vojaških obveznikov — pripadnikov teritorialne obrambe na Velikih Blokah.

Kljub temu, da je mnogo pripadnikov teritorialne obrambe za čas urjenja težko zapustilo odgovorna delovna mesta v svojih delovnih organizacijah, so se z veliko mero odgovornosti pripravili in v polnem številu udeležili urjenja.

Že pred samim odhodom smo se zavedali, da ne odhajamo na »vojaški dopust«, ampak da se bo treba krepko spoprijeti z zastavljenimi nalogami.

Namen samega urjenja je bil osvežiti in si pridobiti novega znanja o oborožitvi, tehniki, taktiki in kadrovsko utrditi enoto ter spoznati možnosti napada na našo deželo. Seznanili smo se z našo organiziranostjo v splošni ljudski obrambi, kot garanta sposobnosti in pripravljenosti braniti našo neodvisnost. Ugotovili smo, da je svoboda odvisna od tega, kolikor smo vsetsransko pripravljeni braniti jo; mi pa smo to pripravljeni strokovno, zavestno in moralno.

Urjenje posameznikov, oddelkov, enot je v polnem razmahu, kakor tudi priprave na strokovno taktično vajo. Nedvomno na to vpliva tudi poprejšnja sedemdnevna priprava starešin, ki so svoje znanje kasneje prenašali na posameznike in učinkovito delovanje enote.

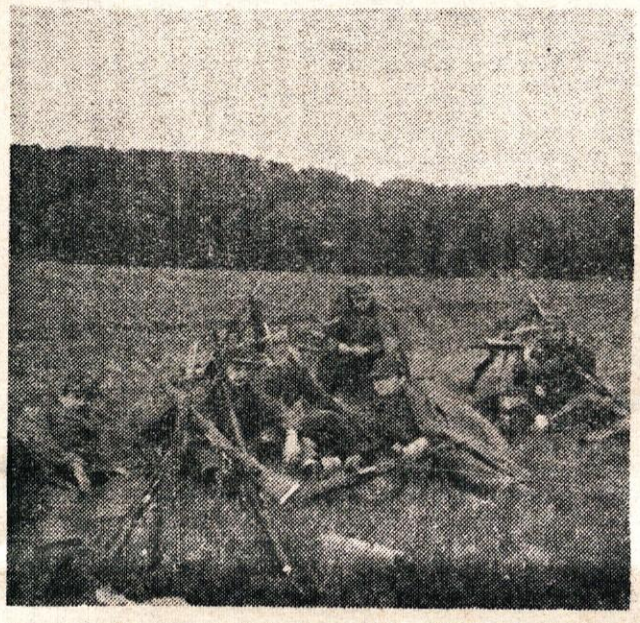

Po napornih urah urjenja in spoznavanja orožja, vojaških veščin v taktiki in ostali oblikah fizičnih in kondicijskih naporov se še kako prileže počitek, čeprav velikokrat ni bilo mogoče niti sesti, ker nam je vseskozi nagajalo muhasto, deževno »bloško vreme«!

Da bi vse naloge lahko izvršili in dosegli čim večjo usposobljenost in čim višjo stopnjo izurjenosti, je potrebno, da se izurimo v izvrševanju nalog opazovalcev, izvidnikov, da se pravilno maskiramo — prikrivamo. O teh veščinah smo si ogledali vrsto strokovnih filmov.

V okviru rednega načrta moralnopolitične vzgoje smo temeljito obdelali predvidene teme iz splošnega ljudskega odpora. Takoj smo pristopili k formiranju aktivov ZK v enotah, ki so nato vseskozi bili glavni nosilci krepitve zavesti in odgovornosti za uresničevanje zastavljenih ciljev.

Ko so naši fantje sobotnega popoldneva zagledali avtobus, ki jim je pripeljal številne obiskovalce iz domačega kraja, so se njihovi od utrujenosti resni obrazi, takoj spremenili v nasmejane. Obiskale so jih pevke in pevci »Solidarnosti« ter predstavniki narodne obrambe in drugih družbenopolitičnih organizacij iz kamniške občine.

Končno je tukaj zadnji dan. Čeprav utrujeni od boja, premočeni in umazani od znoja, vendar vseeno zadovoljni. Tovariš je potegnil harmoniko in razlegla se je pesem, ki nam je še bolj krepila zavest, da nam ni žal naporov in dni, ki smo jih vložili.

Tekst in foto: Ivan HRIBAR

Pred kulturnim programom, ki so ga za družabno srečanje s teritorialci pripravili »Solidarci« s pevovodjema Viktorjem Mihelčičem in Milanom Trčkom ter v sodelovanju s teritorialnimi enotami, so si gostje ogledali zanimivo razstavo najmodernejšega orožja in vojaške tehnike. Po prijetnem programu pa so obiskovalce po vojaško postregli z »meneštro«.

● Že takoj na začetku smo sestavili program športnih tekmovanj med enotami v šahu, odbojki in seveda, kar je najbolj pomembno tekmovanje za najboljšo enoto v vseh pogledih npr. disciplina, red, uspehi, streljanje in drugo.

Prav zaradi tega je bil vseskozi prisoten tekmovalni duh na vseh področjih med enotami za naslov najboljšega.

● Obdelali smo tudi poglavitna vprašanja, na katere opozarjajo kongresi ZK glede SLO. Ugotovili smo, da stojimo čvrsto na braniku varnosti in obrambe domovine in, da bomo le s trdim delom na vtjah prispevali k uresničevanju politike ZKJ in obrambnemu organiziranju naše družbe.

● V okviru družbenopolitičnih aktivnosti smo se udeležili slovesnosti ob odhodu lokalne štafete za Titov rojstni dan.

● V času bivanja na Velikih Blokah tudi nismo pozabili na informativno dejavnost. Poleg dnevnega časopisa »DELO«, ki smo ga prejemali v kasarno (žal vedno premalo) in razglasne radio postaje, smo izdali še dva stenska časopisa s fotografijami in tri številke glasila »TERITORIALEC«.

● Na predvečer dneva mladosti so nas obiskali predstavniki naše občine, moški in ženski pevski zbor SOLIDARNOST iz Kamnika. Skupno z njimi smo pripravili kulturni program s petjem, recitacijami in našim ansamblom. Iz te proslave smo tovarišu Titu poslali naslednjo brzojavko:

Predsedniku republike in vrhovnemu komandantu oboroženih sil SFRJ JOSIPU BROZU-TITU

BEOGRAD

Pridružujemo se čestitkam milijonov Jugoslovanov in vseh naprednih ljudi ob Vašem 86. rojstnem dnevu z željo, da nas še dolgo vodite v dobro narodov in narodnosti naše samoupravne socialistične skupnosti.

Pripadniki enot teritorialne obrambe občine Kamnik, ki smo na urjenju v Učnem centru na Velikih Blokah, si bomo trajno prizadevali pri svojem vsakodnevnem delu in pri pripravah na oboroženi odpor zoper kateregakoli agresorja, uresničevati politiko, ki jo že tako dolgo in uspešno vodite.

Pripadniki enot TO občine Kamnik

Upokojenci iz Trsta in Gorice v Kamniku

PRIJATELJSKO SREČANJE

Društvo slovenskih upokojencev iz Italije je 1. junija priredilo izlet v Kamniško Bistrico. Zjutraj so se krajši čas zaustavili v Domžalah, kjer so jih sosedje sprejeli v svojem novem domu. Nato pa so gostje nadaljevali pot v Kamniško Bistrico.

Že v Kamniku so jih prestregli kamniški upokojenci, ki so z njimi nadaljevali pot v našo znano alpsko dolino. Med potjo je Peter Klavčič, tajnik kamniškega društva upokojencev, pojasnil gostom to in ono o Kamniku in njegovi okolici. Kaj hitro so se navezala prijateljstva.

Pred planinskim domom v Kamniški Bistrici je goste pričakala skupina članov kamniškega društva upokojencev v narodnih nošah s prešernim harmonikašem. Matija Sterle, predsednik kamniškega društva upokojencev, je goste prisrčno pozdravil in jim zaželel veselo ter prijetno počutje pri nas. Godec pa je neumorno igral in nekateri so se zavrteli v poskočni polki; drugi so pisali razglednice in fotografirali.

Nato so se gostje odpeljali v kamniški dom upokojencev, kjer jih je v imenu občinske skupščine pozdravil njen predsednik Franc Svetelj in jim orisal zgodovinsko, kulturno in gospodarsko podobo mesta in občine Kamnik. Povabil jih je naj se še večkrat vrnejo v prijazno mestece pod planinami in tudi popeljejo na Veliko planino, kjer bodo kot zamejski rojaki vedno dobrodošli in dragi gostje.

Peter Kladnik, upravnik doma, je goste seznanil z upravljanjem doma in dejavnostjo v njem. Bivanje v domu je zelo prijetno, je nadaljeval Etbin Bežek, oskrbovanec doma, ki s svojo ženo tu preživlja prijetne trenutke. Pohvalil je prijateljstvo med oskrbovanci in dobro oskrbo, kar vse vpliva na dobro počutje.

Med gosti iz Trsta je bil posebno zaželen Stane Raztresen, nekdanji član Slovenskega narodnega gledališča iz Trsta, ki je povedal dve šegavi narečni pridigi in požel veliko odobravanja med poslušalci.

Po kosilu je harmonikar še enkrat raztegnil meh in že je bilo treba vzeti slovo z obljubo, da to srečanje ni bilo zadnje.

Zadnji del prijateljskega srečanja so gostje preživeli v domžalskem domu upokojencev, kjer jih je pozdravil Jernej Lenič, predsednik Obs Domžale. V kulturnem sporedu so sodelovali tudi moški pevski zbor upokojencev »Janez Cesar«, folkloristi iz Radomelj, tržaška pesnica Marija Mijot s svojimi pesmimi in seveda zopet Stane Raztresen, ki je odigral odlomek iz Cankarjevega »Hlapca Jerneja«. Sodeloval je še Stobovski kvartet in povezovalec programa Tone aRvnikar.

Stanko Andolšek, tajnik društva slovenskih upokojencev v Italiji, ki je več let poučeval tudi na šoli na Gozdu pri Kamniku, se je v imenu društva toplo zahvalil za tako lepe sprejeme v Domžalah in v Kamniku in izvajalcem za lep umetniški program. Prav tako se je zahvalila predsednica goriške skupine društva Marija Korsič in se s prisrčnimi besedami poslovila od domžalskih upokojencev.

Gostje so v Kamniku in Domžalah izražali presenečenje, da je v naši domovini vsepovsod čutiti veliko solidarnost posebno pri gradnji vrtcev, šol in tudi domov za ostarele, da so v velikem številu tudi upokojenci delegati, ki soodločajo v interesnih skupnostih in da so enako pravni na vseh področjih, dalje, da v domovih upokojencev ni nikakršne razlike med onimi oskrbovanci, ki imajo lastna sredstva, in onimi, za katere plačuje oskrbnine družba. Tega v Italiji in tudi drugod po svetu ni. Tam so še vedno razlike in razredi bogatih in revnih.

Društvi upokojencev Domžale in Kamnik ter Izseljenska matica so lahko zadovoljni s tem srečanjem, na katerem je bilo izmenjanih dokaj misli o politiki, solidarnosti in medsebojnih odnosih v naši družbeni stvarnosti v primerjavi z razmerami v zamejstvu. Gostje so ob slovesu zaželeli, da bi se takšna srečanja še izmenjavala, mi pa smo želeli, da odnesejo s seboj najlepše vtise in spomine na dan, ki so ga z nami preživeli v Kamniku in Domžalah.

Prihodnje srečanje bo verjetno jeseni v Doberdobu ali pa v Čedadu, kjer se bomo srečali tudi s člani Slovenskega društva »Ivan Trinko-Zamejski«.

IVAN REDENŠEK

Rojaki iz Italije in Kamničani v narodnih nošah pred domom v Kamniški Bistrici.

NEVELJČANI V LOŠKI DOLINI

Krajevna organizacija ZB NOV NEVLJE pri Kamniku je organizirala v nedeljo, 18. junija, izlet za svoje člane na Notranjsko. Najprej smo si ogledali Cerknico in njeno znamenito jezero. V LOŽU sta nas pričakala predsednik ZB NOV LOŠKA DOLINA tov. KOČEVAR Jože in predstavnik krajevne skupnosti tov. ROBNIK Martin ter nam razkazala muzej, katerega oskrbujejo občine Cerknica, Logatec in Postojna. V petih prostorih je razstavljeno gradivo iz NOB na Notranjskem, ki prikazuje priprave na upor in njegov začetek, prve borbe z italijanskim okupatorjem oktobra 1941, poznejša hudodelstva bele garde, predvsem Rupnikovega takoimenovanega Vukovega bataljona, in nadaljnje borbe do osvobodite. Eksponati so nazorni in primerno urejeni.

Nato smo se povzpeli na hribček ULAKO, kjer je spomenik žrtvam NOV Loške doline. Tov. KOČEVAR je spregovoril o revnem življenju te doline pred vojno, o junaštvu prebivalcev med NOB in delovnem poletu po vojni, ko so se ljudje vrnili v požgane vasi. Poleg spomenika so leta 1942 ubili 35 Ložanov, v dolini še nadaljnih, skupaj 150 žrtev — največ moških v starosti od 17 do 40 let. Okrog 300 prebivalcev, največ žena in otrok, je bilo odgnanih v taborišče na RAB. Takrat, v 1942. letu, je bil množični odhod ljudi v partizane. Po tem času je bila dolina nekako osvobojeno ozemlje s številnimi vpadi sovražnika, ki je zahteval velike žrtve. V tej dolini so vodili borbe: Notranjski odred, Šercerjeva, Gubčeva, Bračičeva in Tomšičeva brigada ter XIV. divizija s pohodom na Štajersko. Pri Nadlesku je bilo začasno letališče, kamor so 3 do 4 krat pripeljali zavezniki hrano in orožje, odpeljali pa ranjence v BARI. Zaradi izdaje je bilo pozneje letališče premeščeno v varnejši kraj v Belo krajino.

Ogledali smo si notranjost spomenika, grobnico in plošče 19 okoliških vasi z napisi številnih žrtev te doline, ki so padli širom Slovenije. Z enominutnim molkom smo počastili spomin Loških žrtev in jim položili venček v pozdrav izpod Kamniških planin. S hribčka je lep razgled po valoviti Loški dolini vse do še zasneženega Snežnika.

Po kosilu smo si ogledali še grad Snežnik in park kjer nam je nekdanja partizanka pripovedovala o znamenitostih gradu, v katerem so bivali grofje še v času NOB. Grad med vojno ni bil porušen in se je v njem nekaj časa zadrževala tudi ameriška misija.

Dolina si je po vojni zelo opomogla, saj so zgradili večje obrate lesne industrije BREST in KOVINOPLASTIKA. Ložani so pridni in delovni ljudje in med novimi hišami skoraj ni videti stare. Pozabili so na slabe predvojne čase in znajo ceniti pridobitve revolucije.

Neveljčani so bili z izletom izredno zadovoljni, saj so si ogledali doslej še nepoznano Loško dolino z njenimi znamenitostmi. Takih izletov v lepem soncu in prijetnem razpoloženju si še žele.

Hkrati pa se vodstvo organizacije ZB NOV Nevlje zahvaljuje za trud tovarišema Kočevarju in Martinu.

Svetic P.

Olepšajmo Kamnik!

Ob mescu varstva okolja nam je poslal Ciril Kos iz Kamnika, Kranjska cesta št. 2 obširno pismo s številnimi nasveti in pozivom »OCISTIMO IN OLEPŠAJMO KAMNIK«. Objavljamo nekatere odstavke iz tega pisma:

»Pozivam na akcijo OCISTIMO IN OLEPŠAJMO KAMNIK, vendar ne samo enkrat, ampak naj bo ta akcija stalna naloga vseh odgovornih služb in občanov samih.«

»Ves Kamnik naj bi bil lep dom nas vseh, ki živimo in delamo v njem, tudi tistih, ki jim je čistoča in red zadnja briga, pa nazadnje tudi tistega, ki se me je fizično lotil, ko sem na lastno pest pristopil k taki simbolični akciji.«

»Ko hodiš po tej naši kamniški zemlji, vidiš mnogo zelenic, ki nimajo nikogar, ki bi skrbel zanje. Ob avtobusnem postajališču proti Duplici, pred trgovinami ob Ljubljanski cesti in še drugod, so zelenice matodane do polovice poteptane, čeznje vozijo motorna vozila brez sramu. Vsepovsod polno odpadkov.«

»Na avtobusnih postajališčih in tudi po mestu manjka košaric za odpadke. Na avtobusnih postajah ni strehe nad glavo, stotine delavcev in študentov se zatekajo pod strehe blokov in hiš ob dežju — do tja pa vodijo stezice prek zelenic«.

»Kovinske ograje so marsikje ukrivljene, polomljene in zarjavele. Nekatere žive meje in grmičevje zastirajo ponekod voznikom pogled na cestišče.«

»Graje vredni so tudi dotrajani kamniški pločniki. Ceste so polne kotanj. Le malo dežja je treba, pa moramo pešci na pločnikih zajemati v čevlje vodo. Vozniki motornih vozil so ob slabem vremenu pogosto zelo brezobzirni ter nas obrizgavajo z blatno brozgo s kotanjastih cest. Včeraj očiščeno pročelje hiše (to pa za visoke stroške), je že po prvem deževju vse zamazano in obrizgano. Brezvestni vozniki motornih vozil parkirajo brez kazni kjerkoli na pločnikih, tako da moramo mnogokrat stopati na cestišče, da se izognemo takemu vozilu. Marsikateri voznik parkira na pločniku tik pred odprtimi okni ali trgovinami, z »vžganim motorjem«, kar se mi zdi kar nezaslišano nasilje proti našemu zdravju. Nekaznovano divjamo motoristi in avtomobilisti skozi mesto, pogosto tudi s hitrostjo, ki presega dvakrat dovoljeno. Prometno označenje je v Kamniku pomanjkljivo, prehodi za pešce so mnogokrat slabo vidni. Prometna služba bi morala z vso strogostjo zatreti ta nered na naših mestnih ulicah.«

»Za kamniške kulturne spomenike bi bilo treba postaviti ustrezne napise s kratkimi informacijami.«

»Poglejmo kamniška otroška igrišča. Marsikatero izgleda kot bojno polje po bitki. Otroška igrišča so namenjena za otroke, na njih ni mesta za odrasle. Otroška igrišča so polna navlake in smeti, igrala so razbita in neuporabna. Klopi že davno dotrajane (npr. pri blokih Kemične industrije ob Medvedovi cesti).«

»Pristojna služba odvaža v Kamniku smeti. Ker odlagamo v te smetnjake tudi gospodinjske odpadke, so mnogokrat leglo mrčesa in s tem raznih bolezni. Smetnjake bi bilo treba tesno zapirati. Odpadke, ki padejo iz njih ob izpraznjevanju pa takoj odstraniti.«

»Vzorno pa je urejeno pokopališče na Žalah in parki krog njega. Žal pa niso redki primeri oskrunitve grobov. Pojavljajo se razni tatovi, ki odnašajo z grobov kovinske svetilke in podobno.«

»Menim, da bi morali vse te pomanjkljivosti, ki sem jih uvrstil na »prioritetno listo«, brez odlašanja odpraviti ter organizirati čuvajsko službo, ki bi skrbela za red v mestu, nepoboljšljive kršilce tega reda pa tudi ustrezno kaznovala.«

»Le malo sem opisal podobo našega kraja, žal v negativnem smislu. Želim, da bi mogel kaj kmalu napisati kaj lepšega. Zato naj moj zapis velja le kot izziv vsem delegatom, turističnemu društvu, komisijam za varstvo okolja, šolam, hišnim svetom, gospodinjam, trgovskim poslovodjem in vsem krajanom, za akcijo . . .«

TD Kamnik

KAMNIŠKA KRONIKA

POROKE

Žavbi Vincenc, šofer, star 26 let iz Vasenega in Klemen Olga, stara 17 let iz Starih Sel v Tuhinju; Zajc Joško, izdelovalec plastike, star 24 let iz Homca in Pernjak Džuradža, strežnica, stara 21 let iz Rodice; Puntar Edi, delavec, star 19 let iz Duplice in Koncilja Ivana, delavka, stara 20 let iz Heranovega; Hacin Tomaž, tapetnik, star 23 let iz Mlake pri Komendi in Lajmiš Emi, vzgojiteljica, stara 20 let iz Kamnika; Bizjak Marjan, str. ključavničar, star 25 let iz Podgorja in Marinko Francka, uslužbenka, stara 21 let iz Vel. Lašne; Arnež Franc, strojnik, star 26 let iz Zg. Stranj iz Vidic Jožica, trgovka, stara 22 let iz Nevelj; Berlec Janez, avtomehanik, star 25 let iz Sel pri Kamniku in Golob Ljubislava, priučena šivilja, stara 19 let iz Srednje vasi v Tuhinju; Stenšak Silvester, šofer, star 32 let iz Tiroseka in Kotnik Marička, tkalka stara 24 let iz Briš; Jerovšek Alojzij, star 24 let, avtoprevoznik iz Nasovče 27 in Zupan Kristina, stara 25 let, šivilja iz Praprotne police 7 Kremžar Slavko, star 21 let, šofer iz Gmajnice 23 in Zupan Vida, stara 21 let, prodajalka cvetic iz Praprotne police 7

SMRTI

Vidmar Matevž, km upok., star 82 let iz Podgorja, Resnik Stanislav, šofer star 26 let iz Trobelnega pri Palovčah; Čauševič Sulejman, delavec, star 35 let iz Mekinj, Uršič Jožefa, os. upokojenka, stara 57 let iz Bistričice; Komatar Amalija, gospodinja, stara 83 let iz Bistričice, Lanišek Jožef, mizar, star 25 let iz Bistričice; Debeljak Bogomil, dipl. arhitekt, star 41 let iz Ljubljane; Debeljak Saša Marija, stara 32 let, diplomirani ekonomist iz Ljubljane; Radoha Marija, trgovka, stara 32 let iz Žage, Grman Majda, delavka, stara 23 let iz Godiča; Šmidovnik Marija, gospodinja, stara 79 let iz Tunjiške mlake; Slapar Janez, kmetovalec, bivajoč v Sidolu št. 7, star 71 let; Žagar Lojzka, gospodinja, bivajoča v Veliki Lašni št. 27, stara 29 let; Koželj Ivan, star 41 let, kmet iz Mlake 28, Maleš Frančiška, stara 78 let, preužitkarica iz Nasovč št. 3; Štrajhar Franc, kmetovalec iz Hruševke 6.

»Solidarci« v Domu upokojencev.

»Solidarci« zapeli upokojencem

V soboto, dne 10. 6. 1978, nas je obiskal in nam zapel moški pevski zbor »SOLIDARNOST« iz Kamnika.

Po sprejemu in kratkem nagovoru tov. direktorja, so nam pevci »Solidarnosti« pod vodstvom dirigenta Milana Trčka zapeli nekaj delavskih, revolucionarnih, narodnih in umetnih pesmi. V jedilnici so se zbrali vsi pokretni oskrbovanci — upokojenci, ki so z zadovoljstvom in ploskanjem nagradili pevce. Po programu v jedilnici so se pevci podali še na hodnik Doma, kjer ležijo bolni in nepremični upokojenci. Njihove sobe so bile odprte, da so tudi oni lahko poslušali prijetno petje.

Ganljivo je bilo slišati ploskanje oskrbovancev s postelje.

Vsi upokojenci se zboru za humanost prav lepo zahvaljujejmo in želimo, da se drugo leto, ko bo društvo praznovalo 60-letnico obstoja, zopet vidimo.

Zahvaljujemo se tudi predsedniku društva Janezu Malešu in Francu Spruku.

Upokojenci doma v Kamniku

Partizanski kurir in »vosovec« Ivan Burja-Tomažek

VRNITEV V RODNO VAS

Ob bližnjem prazniku, dnevu borcev, se bodo v posameznih krajih zopet zbrali redki živeči borci in aktivisti, ki so pred 33. leti utrujeni in izmučeni, vendar ponosni slavili zmago nad okupatorjem. Potem je odšel vsak svojo pot, kjer so gradili nove temelje socialistične samoupravne domovine, učili mlajše in nanje prenašali svoje dragocene izkušnje. Danes se počasi in drug za drugim umikajo v miren kotiček, svoje delo pa so zaupali mlajšim.

Koliko jih poznamo in kaj vemo o njihovem delu med vojno in po njej? Nekatere med njimi, mi mlajši, res nismo imeli priložnosti spoznati, kljub temu, da jih pogosto srečujemo. Zato bi vam radi tokrat vsaj delno predstavili Ivana Burjo — Tomažka, ki vsa povojna leta ne živi več na Kamniškem, vendar redno in pogosto obiskuje priljubljeno rodno Tuhinjsko dolino.

Komaj 18-letnega Ivana so 9. avgusta 1941 leta Nemci aretirali na domu pri stricu, pri katerem je že od malega živel. Tedaj jim je ušel skozi okno. Še istega dne so vsi trije, stric, njegov hlapec in mladi Ivan, odšli v Kamniško četo na hrib Velinček nad Veliko Lašno.

»V Kamniški četi, katere komandir je bil Matija Bleje, smo bili 3 mesece. Nemci so bili razjarjeni, ker sem jim ušel, zato so grozili, da bodo stričevo ženo in otroke ubili, če se ne vrnemo. Oktobra smo se vrnili domov. Strica so zasliševali predvsem zaradi mene in mojega orožja. Ker sem vedel, da ne bom odnesel cele kože, če ostanem, sem zopet odšel v »hosto«. Bil sem kurir na območju Tuhinjske doline, Moravške in delu Savinjske. Ves čas sem se skrival in skoraj nič spal, saj so povsod prežali name Nemci, še posebno doma. Tedaj sem precej shujšal in, če me ne bi dali nazaj v Kamniško četo, bi se posušil. Po ustanovitvi Šlandrove brigade sem odšel s »Šladrovci« za nekaj časa na Dolenjsko, od tam pa v VOS, kjer sem ostal do konca vojne.«

— Po vojni ste končali pilotsko šolo v Pančevu. Kot aktiven pilot in starešina ste kasneje vzgajali mlade pilote vse do upokojitve 1964. leta. Zakaj ste se odločili za pilota?

»Ko sva nekega dne, 1944. leta z Alojzom Kolmanom-Markom, nekdanjim španskim borcem, jezdila na konjih iz Dolenjske proti Štajerski, so naju napadla nemška letala. Izkušeni Marok, ki je podobne letalske napade doživljal v Španiji, me je pravočasno opozoril in oba sva se rešila, konja pa so nama ubili. Tedaj sem sklenil, da bom postal pilot.«

Ivan Burja-Tomažek

— Nam lahko zaupate katero od uspešnih akcij, ki vam je še posebno v spominu?

»Leta 1944 sem prišel kot »vosovec« iz Dolenjske v Kamnik. Zbirali smo konje za glavni štab. Z menoj sta bila še dva tovariša v Kamniku pa so bile tedaj velike ofenzive. Vedel sem, da imajo v Utoku (tedaj Knafič) lepo in bistro kobilo Lizo. V nemški uniformi mi je uspelo do vratarja, kateremu sem povedal moj namen in ga opozoril, da bo bolje zanj, če me ne izda. Razumel je in srečno smo odpeljali Luco. Predno so Nemci spoznali prevaro, smo bili že daleč. V hajki pa so mi zopet vzeli kobilo, vendar nisem odnehal. Priplazil sem se do nemške kuhinje pod Palovčami. Luci sem dal sladkor in, ko me je spoznala sva neslišno ušla sovražniku. Ta dogodek, ki ga lahko imenujem tudi moj podvig, je bil zame velikega pomena, saj sem kljub nevarni hajki Nemcev, akcijo uspešno izpeljal.

Prav tako uspešno nas je pet tovarišev uničilo na Selih nemški avto s kinoprojektorjem. Drugi kinoprojektor pa sem uničil v Srednji vasi in tako na tem območju Nemci niso mogli več predvajati svojih filmov.«

— Ivana Burjo še danes v Tuhinjski dolini najbolj poznajo pod imenom Tomažek in ga tako tudi nagovarjajo. Vsa leta po vojni je živel v raznih krajih domovine, vendar ga srce vedno znova vleče nazaj v rojstno vas Znojile pri Selih. —

»Komaj čakam, da si obnovim rojstno hišo in se iz Kranja, kjer imam sicer lepo stanovanje, preselim v ta miren in prijeten kotiček. Tu imam še vedno veliko prijateljev in znancev in vesel sem snidenja z njimi. Škoda, da nas je ostalo tako malo vojnih tovarišev ki se srečujemo bolj poredko le na kakšnem večjem praznovanju. Upam, da se bo ta peščica preživelih ponovno srečala ob letošnjem občinskem prazniku, ali pa vsaj naslednje leto ob 750-letnici mesta Kamnik.«

Varnost na prvem mestu

NEVARNI PREHODI

Dobri stari »Kamničan« že mesec dni, po desetletni prekinitvi, prevaža potnike proti Ljubljani in nazaj. Tisti, ki se vozijo z vlakom so zadovoljni, čeprav ima vlak v Kamniku zaenkrat le dve postaji. Do tu je vse v redu in prav. Kljub opozarjanju na nevarnost, predvsem na železniških prehodih, v dnevnem časopisju in posebnem opozorilu gospodinjstvom sta se na železniških prehodih v mesecu dni zgodili že dve nesreči, ena žal s smrtnim izidom šoferja traktorja in to prav na kamniškem. Glede na spoštovanje cestno prometne signalizacije, predvsem kar tiče upoštevanja »STOP« znakov pri križanjih železniške proge in cest bi bilo lahko nesreč še znatno več.

Na relaciji Kamnik — Ljubljana je 62 prehodov preko železniške proge. Z redkimi izjemami so ti prehodi nezavarovani, precej njih pa tudi nepreglednih zaradi previsokih živih meja, dreves, grmovja in drugih ovir.

V kamniški občini imamo 12 prehodov preko proge, od katerih je le eden zavarovan z zapornicami, na šestih prehodih pa je preglednost nezadostna.

Komunalna skupnost in Komunalno podjetje že imata spisek pomanjkljivosti signalizacije in preglednosti prehodov, katere morajo biti odpravljene do konca junija. Na prometne znake je res potrebno čakati, ker jih ne izdelujemo v Kamniku, za odstranjevanje živih meja, dreves, grmovja in drugih ovir pa imamo na razpolago dovolj primernega orodja. Zadnja nesreča v Kamniku se je sicer pripetila na preglednem prehodu, vendar ne bi smeli čakati na novo nesrečo, da se nam bo »posvetilo«, kako je varnost važnejša od previsokih živih meja in drugih ovir.

Glede na preveliko število prehodov preko železniške proge posebna komisija, ki si je ogledala situacijo na terenu, predlaga, da se po razpravi v krajevnih skupnostih Kamnik in Duplica ukine pet prehodov, ostali pa naj se primerno zavarujejo.

Za ukinitev so predlagani naslednji prehodi preko železniške proge:

— na cesti, ki vodi do gramoznice na Duplici iz smeri Duplica; dostop gramoznice naj se uredi s cesto skozi Podgorje;

— na poti, ki povezuje cesto skozi Podgorje in Jenkovo ulico;

— prehod preko proge iz Kranjske na ulico J. Aleševca ni primeren, zato naj razmisli o navezavi ulic J. Aleševca, Ogrinčeve, Podgorske in ostalih na Ekslerjevo ulico;

— na poti proti Muzeju, s tem da se uredi dovoz do Muzeja na ustrezen način;

— na Poti na Poljane s tem, da se Levstikova ulica izkoristili za povezavo na Tunjško cesto.

Komisija je istočasno predlagala, da se uvede dve novi postajališči in to ob Tunjiški cesti in na Bakovniku južno od trafo postaje Podgorje.

O navedenih predlogih naj razpravljata obe krajevni skupnosti Kamnik in Duplica, pri čemer bi morali biti v prvi vrsti prisoten interes za varnost občanov.

Vsi ti predlogi ne bodo realizirani čez noč. Dopolnjena cestno prometna signalizacija naj ne bo zgolj za dekoracijo, ampak predmet upoštevanja s strani udeležencev v cestnem prometu. Le na ta način bomo lahko preprečili velike materialne škode, hude telesne poškodbe in celo človeške žrtve, ki nastopajo ob prometnih nesrečah.

Za našo in varnost drugih največ lahko storimo prav ljudje sami.

MAJ

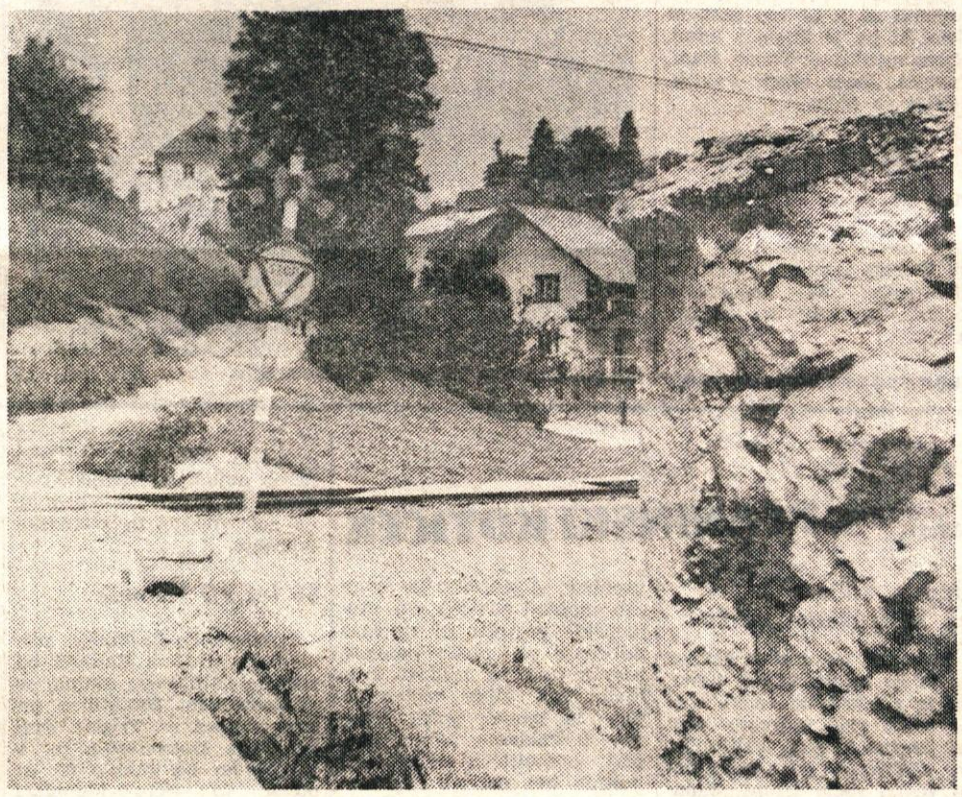

Kaj je pomembnejše: varnost in preglednost ali napol porušen zid na Poti na Poljane.

POLJANE: ZRVS AKTIVNO DELUJE

Krajevna organizacija Zve e rezervnih vojaških stare n Poljane je v okviru svo ega rednega delovanja or anizirala 27. 5. 1978 taktič o-orientacijski pohod. Poleg ezervnih vojaških starešin se ga udeležili tudi ta orniki odreda »Bistriškin amsov« iz Kamnika. Pohod bil na področju Lanišč Si raža in Zakala. Na cilju pri obovšku, je po končanem ohodu vsem udeležencem pregovoril tov. Mirko Štirn, redsednik ZB Kamniška Bi rica in povedal nekaj be d o dogajanjih na tem ob očju med NOB. Nato so enci osnovne šole iz Tunjic iredili krajšo, toda zato liko bolj prisrčno slovesnost v počastitev spomina 7 tev terorja raztrgancev ki padle na tem kraju leta 14. Po slovesnosti je bilo to tovariško srečanje vseh leležencev pohoda.

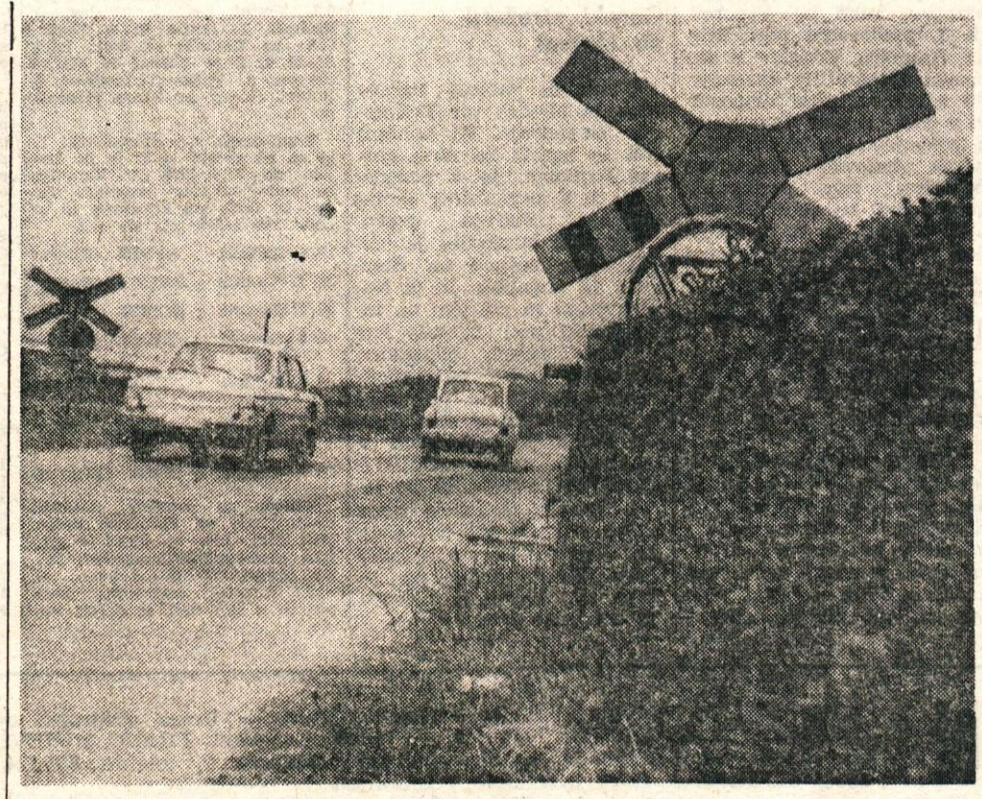

Znak zaradi varnosti ali žive meje?!

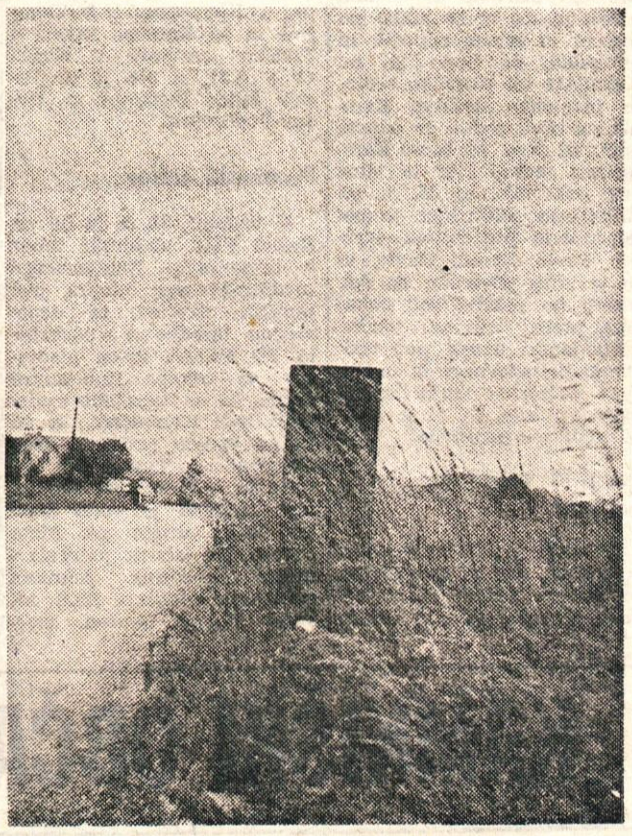

Odslužen prometni znak na Korenovi poti.

Kamniški rokometaši

USPEŠNA SEZONA

Za nami je še ena tekmovalna sezona in prišel je čas, da pretehtamo kako smo delali.

V tem obdobju so se vse tri ekipe dobro odrezale. Mladinci nastopajo v mladinski republiški ligi — center. Ekipa je ob koncu prvenstva osvojila 4. mesto s 17. točkami med osmimi ekipami. Nedvomno pa bi ta generacija igralcev lahko posegla po višji uvrstitvi, če ne bi imela tako slabega začetka v jesenskem delu tekmovanja, ko se je ekipa še formirala.

Po tem delu tekmovanja je prišlo tudi do kadrovskih sprememb. Zaradi bolezni je ekipo zapustil trener Ljubo Kosirnik. Vrsto je prevzel tov. Milan Kerec. Delo novega trenerja je kmalu pokazalo prve rezultate. Na odprtem zimskem mladinskem prvenstvu v Ljubljani so mladi kamničani premagali vse svoje nasprotnike, Slovana, Prule, Jelovico, Olimpijo in Krško ter osvojili prvo mesto.

Tudi v spomladanskem delu tekmovanja se je ekipa dobro odrezala. V tem obdobju je vrsta pokazala dobro pripravljenost saj je od sedmih tekem izgubila dve in sicer z Inlesom v Ribnici in Slovanom v Ljubljani. Kar pet tekem pa so mladinci dobili. Premagali so Tržič, Prule, Olimpijo, Jelovico in Kranj ter s tem skoraj za polovico izboljšali jesensko bero točk.

To je lep uspeh mladih rokometašev, ki so v enem letu prerasli okvir povprečne ekipe ter postali kvalitetno moštvo.

Mnogo zaslug za to ima trener Milan Kerec, ki je ekipo tehnično in taktično dobro pripravil in vodil na tekmah, prav tako, pa zaslužijo vse priznanje in pohvale tudi igralci, ki marljivo trenirajo in igrajo za barve Kamnika.

Za mladinsko vrsto so nastopali naslednji igralci: Niko Tovornik, Jože Jeglič, Miro Romih, Andrej Vrhovnik, Mitja Železnik, Matjaž Pogačar, Olaf Grbec, Radovan Golavšek, Viljem Klemen, Ivo Komatar, Lojze Ugovšek, Tone Hribovšek, Franc Berlec, Igor Starovasnik, Robert Mali.

Tudi mladinke tekmujejo v republiški mladinski ligi — center. Mladinke so ob koncu prvenstva osvojile 5. mesto s 16 točkami med devetimi ekipami. To je dobra uvrstitev tako mlade ekipe. Ekipo namreč sestavljajo v večini učenke 7. in 8. razredov. Ob dovolj kvalitetnem in discipliniranem delu bodo te mlade rokometašice v nekaj letih tvorile močno rokometno vrsto.

Tudi pri tej ekipi je prišlo do zamenjave trenerjev. Bivši trener Janez Blakšič je prevzel delo tajnika v klubu. Ekipo sedaj trenira Stojan Repanšek. Mladinke marljivo in disciplinirano vadijo na treningih, ki jih strokovno vodi tov. Repanšek .

V tej sezoni so za ekipo nastopile naslednje igralke: Valerija Flis, Jožica Drolc, Karmen Pančur, Marta Koželj, Veronika Škalič, Jana Turšič, Barbara Drnovšek, Lenka Osolin, Simona Brlogar, Karmen Tušek, Polona Keber, Darja Mali, Marjeta Zagoričnik, Mojca Božič, Simona Černjavič, Alenka Kozjek, Erika Šinkovec.

Tudi člani tekmujejo v ljubljanski medobčinski rokometni ligi. V ligi tekmuje 8 moštev. Osvojili so 16 točk in se uvrstili na 3. mesto. Tekmovanje v tej ligi je rekreacijskega značaja, kljub temu pa so tekme zanimive.

Na koncu se zahvaljujemo vsem ljubiteljem rokometne igre za njihovo bodrenje, ter vas vabimo jeseni na nove prvenstvene tekme.

J. B.

Mladinska ekipa kamniških rokometašic.

STOL NA DEVETEM MESTU

V Kranjski gori je bilo 3. in 4. junija jubilejno 30. ekipno sindikalno prvenstvo Slovenije. V zaključnem delu je nastopilo 36 ekip, ki so si pravico nastopa priborile na občinskih tekmovanjih. Tekmovanje se je odvijalo v hotelu Kompas in Alpina.

Ekipe so bile razdeljene v šest predtekmovalnih skupin. Iz vsake predtekmovalne skupine sta se prvi dve ekipi uvrstili v finalno skupino, drugi dve v drugo in tretji dve v tretjo skupino.

Ekipa »Stola« je bila v drugi predtekmovalni skupini, v kateri so nastopile sledeče ekipe: Železarna Ravne, drugouvrščena ekipa z lanskega sindikalnega prvenstva, Železničarsko gospodarstvo Ljubljana, letošnji sindikalni prvak, Veriga Lesce, ČZD Ljubljana in Statistika Ljubljana.

Z dobro igro celotne ekipe, predvsem pa igre mojstrskega kandidata Marjana Karnarja na prvi deski, smo izločili Železarno Ravne in se uvrstili poleg Železničarskega gospodarstva Ljubljana v finalno skupino, v kateri smo dosegli 9. mesto. To je lep uspeh, če upoštevamo dejstvo, da je ekipa »Stola« nastopila v nedeljo, drugi dan tekmovanja, močno oslabljena, brez dveh igralcev prve ekipe. Zato pa se je ponovno izkazal Marjan Karnar, ki je zbral od 11 možnih 10 točk in je bil daleč najboljši na prvi deski.

Zmagovalec sindikalnega prvenstva Slovenije za leto 1978 je Železniško gospodarstvo Ljubljana, druga je Termoelektrarna Trbovlje, tretji pa Strojne tovarne Trbovlje.

Zmagovalec druge skupine je RTV Ljubljana, druga Papirnica Količevo in tretja Železarna Ravne.

Zmagovalec tretje skupine je Tomos Koper, druga Steklarna Rogaška Slatina in tretja UJV Ljubljana.

S. B.

Pomenek z Jožetom Okornom

ENOSTRANSKA PRIZADEVANJA PREMALO

Kdo ne pozna rednega »gosta« našega košarkarskega igrišča! Morda manj poznamo njegovo ime, saj je med kolegi in ljubitelji košarke vedno in samo Džozef.

Že več let je zaposlen kot komercialno tehnični referent v tovarni Stol, zato tudi v letošnji sezoni sindikalne košarke igra za reprezentanco Stola, ki je tokrat še posebno močna konkurenca drugim ekipam.

— Kako dolga je tvoja košarkarska kariera?

»Aktivno sem pričel že s šestnajstimi leti, to je pred 18. leti. Začetek je bil dokaj težak. Peščeno igrišče pred šolo Toma Brejca, navdušeni igralci pa brez pravega vodstva. Že v gimnaziji, kjer smo imeli svojo ligo, sem začel trenirati »prvčke«. Nato je vse skupaj za nekaj časa zamrlo, ker ni bilo nikogar, ki bi nas vodil. Igrali smo še zgolj iz veselja in za rekreacijo. Vmes sem moral še odslužiti vojaščino.«

— Kdo vas je ponovno organiziral?

»V Kamnik je prišel Lado Šerbelj, ki nas je ponovno združil in začel z rednimi treningi. Tedaj sem že igral pri članih. Veselje pa zame ni dolgo trajalo. Imel sem kronični izpah rame in sem prenehal z aktivnim igranjem. Od košarke pa se kljub temu nisem mogel ločiti, zato sem začel trenirati mladince, pionirje in učence šolskega športnega društva.«

— Košarkarski klub bo prihodnje leto slavil svojo 20-letnico. Kaj meniš o napredku kamniške košarke v dveh desetletjih in o današnjih pogojih?

»Škoda je, da kljub dobremu in perspektivnemu kadru ne moremo napredovati, saj nimamo niti telovadnice niti primernega pokritega igrišča. Igrišče, ki ga delimo s šolo, ni dovolj za uspešno in napredno vzgojo mladih košarkarjev. Večkrat smo igrali v drugih krajih in videli njihove pogoje

Jože Okorn-Džozef

za delo, ki se z našimi ne morejo primerjati. Omenil bi samo Tržič, Slovenske Konjice (7 asfaltiranih igrišč), Škofjo Loko, Kočevje, Zagorje in še bi lahko našteval.«

— Prav gotovo bo potrebno več razmišljati tudi o športu, ki ima dovolj perspektivnega kadra, veliko mero skromnosti in dobre volje, a le minimalne pogoje za uspešno delovanje. Upam trditi, da bi bila nova telovadnica ali pokrito igrišče le skromno darilo za dvajsetletno prizadevno delo kamniških košarkarjev.

Mira Jančar

Kamniški taborniki

POD PRISEGO

Dajem častno besedo, da bom varoval bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, svobodo svoje domovine, Socialistične federativne republike Jugoslavije in druge pridobitve ljudske revolucije, da se bom boril za samoupravni socializem in za vse, kar je napredno, plemenito in pravično, da bom živel in delal po taborniških zakonih.

To je prisega tabornikov, ki nam pove osnovno dejavnost, naloge in cilje tabornikov in njene organizacije. Zadnja leta se je taborniško življenje razvilo tudi v naši občini in krenilo po začrtanih smernicah. V Kamniku deluje taborniški odred Bistriški gamsov, ki ima v svojih vrstah družino medvedkov in čebelic (MČ), dve četi tabornic in tabornikov (TT), klubovce in starše tabornike. Skupno šteje odred preko 180 članov.

Vodstvo našega odreda si je zadalo nalogo, da ustanovi v Kamniku Občinsko zvezo tabornikov (OZT). V ta namen bi moral ustanoviti nove čete v vseh krajevnih skupnostih v naši občini iz teh pa naj bi se razvili novi odredi. Zadano nalogo smo vzel dokaj resno in še v tem mesecu bo ustanovljena četa v KS Šmarca. Sledile pa naj bi čete v KS Stranje, Komenda, Duplica in še nekaj drugih.

Gornja naloga je zelo zahtevna in jo brez pomoči krajevnih skupnosti, zlasti pa mladih ne bi mogli izvesti. Zato na tem mestu pozivamo vse mlade k sodelovanju, odzovejo pa naj se vabilom na ustanovni sestanek, ki bo poslana posameznim KS. Vsekakor pa bi pri tem morala sodelovati OK ZSMS Kamnik, ki je do sedaj za našo organizacijo pokazala posebnega zanimanja.

Ob 1. maju — prazniku dela smo organizirali štiridnevno taborjenje v Kamniški Bistrici, ki je letos postalo že tradicionalno. Vsi taborniki naše domovine smo s skupno akcijo: taborniški zbor — naš pozdrav Titu! počastili 25. maj, Titov rojstni dan in dan mladosti. V tej akciji je sodeloval tudi naš odred s številnimi prireditvami: postavili smo propagandni tabor, v katerem smo na predvečer praznika zakurili taborniški ogenj. Pri tem pa smo organizirali patrulni tek po ulicah Kamnika.

Udeležili smo se tudi Slovenisko taboriškega partizanskega mnogoboja, ki se je več dni odvijal v Mariboru. Na tako zahtevnem tekmovanju smo sodelovali prvič, žal pa smo bili zaradi pomanjkljive opreme diskvalificirani in smo nastopili izven konkurence.

Naglo pa se nam bliža vsakoletno taborjenje in Gozdna šola v Bohinju. Taborjenja se veselimo, ker si tam pridobimo tudi določeno znanje, ki nam omogoča življenje v naravi in nas pripravlja, da se v slučaju potrebe postavimo v bran proti vojevalcem naše domovine.

Saš Dolinš

ČESTITKA

IVANI HRIBARJEVI iz Kamnika, Novi trg 15 iskrene čestitke za dvojni praznik z najboljšimi željami. Zahvaljujemo se ji za vso skrb in delo, ki ga je imela z nami. Njeni varovanci: Tonce, Nadi, Pavelca, Janez, Marti, Fanika, Jurček in Anica.

MALI OGLAS

KUPIM staro ali nedograjeno hišo. Tušak Maks, Cerklje na Gorenjskem 63.

V NAJEM vzamem garažo na Bakovniku ali neposredni bližini. Ponudbe na telefon 831-522.

PLANINSKI KOTIČEK

Odprta koča na kamniškem sedlu

Poletna planinska sezona se je že začela. Kljub temu, da je v gorah še veliko snega in je zato potrebna večja pripravljenost, izkušenost in pazljivost kot običajno, se vedno večje trume planincev podajajo v gore. Da jim ne bi bilo potrebno spati na prostem oziroma v zimskih sobah in da bi se lahko na toplem in suhem odpočili in okrepčali, če bodo šli na Kamniško ali Kokrško sedlo, je planinsko društvo Kamnik na obeh sedlih že odprlo koči. In sicer 18. 6. na Kamniškem sedlu, kjer je letos nov oskrbnik, in 25. 6. na Kokrškem sedlu, kjer je spet lanskoletni priljubljeni oskrbnik Drolc. Zaradi škode, ki jo je sneg povzročil na žičnicah, bo oskrba koč nekaj časa precej težavna, vendar gospodarski odsek, pod vodstvom prizadevnega in marljivega načelnika Mirka Štirna vlaga vse sile, da bi se stvari uredile in popravile.

Pregled vzponov v maju

V maju je bilo izredno slabo vreme, kar je vplivalo na to, da ta mesec člani AO Kamnik niso opravili veliko vzponov. Alpinizem je namreč močno odvisen od vremenskih pogojev, ki vplivajo ne samo na število vzponov ampak tudi na njihovo kvaliteto. No, kljub vsemu je bilo ta mesec, poleg vzponov v Paklenici še za prvi maj, opravljenih nekaj kvalitetnih tur. Od teh naj omenimo Zajedo usmiljenja (V + A 2) v Vežici, ki jo je preplezal Bojan Pollak skupaj s Klemencem iz AO Domžale in pa Rumeno zajedo s Tržiško varianto v Koglu (V + A 2), ki sta jo preplezala Janez Benkovič in Dušan Podbevšek.

Planinski tabor

V nedeljo, 21. 5. je bil na Rašici VIII. planinski tabor v organizaciji ljubljanskega meddruštvenega odbora planinskih društev, za neposredno izvedbo pa je poskrbelo PD Rašica. Poleg planincev iz celotne ljubljanske regije, so se tega tabora udeležili tudi Kamničani, ki so se na Rašico podali v dveh skupinah: iz Trzina čez Dobeno in iz Črnuč na Rašico. Eno skupino je vodil Slavko Rajh, drugo pa Meta Spruk. Na taboru je bil slavnostni govornik sekretar mestnega komiteja ZKS tovariš Marjan Orožen, nato pa je sledil zanimiv kulturni program. Žal vreme ni bilo ravno najbolj naklonjeno planicem in je predvsem popoldne zelo motilo to planinsko srečanje.

85 let PD Kamnik

Praznovanje 85-letnice planinskega društva Kamnik bo trajalo dalj časa, skupaj s praznovanjem 200-letnice prvega vzpona na Triglav. Prvi del tega praznovanja bo v juliju, ko bo minilo 85 let odkar so srčni kamniški možje kot drugi na Slovenskem ustanovili planinsko društvo, drugi del pa bo v oktobru. Tako bo v torek, 18. 7. predavanje mgr. Mirka Kambiča »Triglav v slovenski fotografiji« spremljano z 200 barvnimi diapozitivi v dvorani nad Kavarno in s pričetkom ob 20. uri. Kdor pozna čudovite Kambičeve posnetke, tega predavanja gotovo ne bo zamudil. Naslednji dan, 19. 7. ravno na dan obletnice, bo slavnostna seja IO PD Kamnik in nato 22. in 23. 7. še izlet na Triglav za člane planinskega društva.

Odpotovala je odprava v Hindukuš

Med najpomembnejše letošnje dogodke na področju alpinizma, a ne samo alpinizma na kamniškem, spada vsekakor mednarodna odprava v pakistanski del Hindukuša, na 7706 m visoki Tirič Mir, najvišji vrh tega pogorja. V odpravi sodelujejo poljski in jugoslovanski alpinisti, slednji iz kamniškega konca — Mengša, Domžal in Kamnika. Odprava bi morala kreniti na pot že konec maja, vendar se je zataknilo pri raznih formalnostih, pa tudi financiranje ni bilo popolnoma rešeno. Zaradi tega so naši fantje krenili na pot šele 11. 6. z ljubljanske železniške postaje z vlakom do Katowic, kjer se bodo pridružili Poljakom. Kakor smo že objavili, sodeluje v tej odpravi tudi alpinist Vincenc Berčič iz AO Kamnik.

Gorski stražarji so aktivni

Odsek za varstvo narave (Gorska straža) pri PD Kamnik ne miruje. Po končani šoli in izpitih za nove gorske stražarje, je v ponedeljek, 5. 6. organiziral akcijo čiščenja Starega gradu. 13 gorskih stražarjev je očistilo obe pešpoti na Stari grad (s kopališča in iz Novega trga) in pri tem na tako kratki poti nabralo kar 3 vreče raznih odpadkov, predvsem vrečk od sadnih sokov in steklenic, polivinila in druge podobne svinjarije. Ta akcija je bila uvod v vsakoletno akcijo »OČISTIMO GRINTAVEC«, ki bo letos zaradi zakasnele zime malce pozneje kot pa običajno, verjetno šele v začetku julija. Na to akcijo pa vabimo vse, ki jim je pri srcu čistoča naših gora.

VATERPOLISTI KAMNIKA V KRANJU

V Kranju je bilo 22. in 23. aprila letos zimsko člansko prvenstvo SRS v vaterpolu, ki so se ga udeležili tudi vaterpolisti iz Kamnika. Ekipa Kamnika v postavi Rado Čermelj, Vojko Podveršček, Robert Slapar, Iztok Šnabl, Matjaž Reisner, Dare Homar, Stane Pibernik, Danilo Podobnik, Dušan Dojčinović in Matjaž Hribar je dosegla odlično 2. mesto.

Rezultati: Kamnik : Triglav (Kranj) 4:6, Kamnik : Delfin (Rovinj) 7:6, Kamnik : Koper 9:7. Vrstni red: 1. Triglav, 2. Kamnik, 3. Delfin in 4. Koper. Gole za Kamnik so dali: Iztok Šnabl 6, Dare Homar 5, Matjaž Reisner 4, Vojko Podverščak 3, Robert Slapar in Stane Pibernik po 1.

Tekmovanje v medrepubliški ligi se bo začelo 14. 7. in bo trajalo do 20. 8. 1978. V Kamniku se bodo odigrale naslednje tekme, ki bodo na kopališču in se bodo vse začele ob 17. uri:

19. 7. Kamnik : BURIN (Rijeka)
29. 7. Kamnik : DELFIN (Rovinj)
30. 7. Kamnik : KOPER
5. 8. Kamnik : INCEL (Banjaluka)
6. 8. Kamnik : JEDINSTVO (Zadar)
9. 8. Kamnik : BETINA (Murter)
16. 8. Kamnik : TMB (Biograd)

Glede na uspešno udeležbo Kamničanov na članskem prvenstvu SRS, kjer so igrali v skupini medrepubliških ligašev, lahko upravičeno pričakujemo, da bodo kamniški vaterpolisti resno posegli v boj tudi za boljša mesta.

OBČINSKO PRVENSTVO OBČINE KAMNIK V ROKOMETU

V soboto, 20. 5. 1978, je bilo v igrišču osnovne šole Toma Brejca občinsko prvenstvo občine Kamnik v rokometu za pionirke in pionirje. Tekmovanja so se udeležile ekipe osnovne šole Fran Albrehta, osnovna šola Toma Brejca in osnovna šola Stranje.

V lepem sončnem vremenu smo bili priče lepim in razburljivim srečanjem mladih rokometašev in rokometašic.

Pri pionirjih se je tradicija nadaljevala in tako je tudi letos postala občinski prvak ekipa osnovne šole Frana Albrehta. Pri pionirkah pa je zaradi boljše razlike v golih zmagala ekipa osnovne šole Toma Brejca.

Rezultati — pionirji: OŠ Toma Brejc : OŠ Stranje 11:3 (6:1), OŠ Fran Albreht : OŠ Stranje 13:8 (7:1), OŠ Fran Albreht : OŠ Tomo Brejc 10:9 (2:4).

Vrstni red: 1. OŠ Fran Albreht (4), 2. OŠ Tomo Brejc (2), 3. OŠ Stranje (0).

Rezultati — pionirke: OŠ Stranje : OŠ Tomo Brejc I. 1 (4:6), OŠ Fran Albreht : Tomo Brejc II. 9:4 (5:0), OŠ Stranje : OŠ Fran Albreht 3:7 (2:3), Tomo Brejc I. : OŠ Tomo Brejc II. 13:2 (6:1), OŠ Stranje : Tomo Brejc II. 9:4 (5:1), OŠ Tomo Brejc I. : OŠ Fran Albreht 6:6 (2:3).

Vrstni red: 1. OŠ Tomo Brejc I. (5), 2. OŠ Fran Albreht (4), 3. OŠ Stranje (2), 4. OŠ Tomo Brejc II. (0).

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN glasilo SZDL občine KAMNIK — Ureja uredniški odbor — glavni in odgovorni urednik MIRA JANČAR — tehnični urednik FRANC MIHEVC — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava — Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 — tekoči račun 50140--678-57156 — Tiska ČGP Delo v Ljubljani